

Τ.280 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2025

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 483
ΚΛΕΙΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 356

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΟΙΚΤΕΙ
ΓΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

Τ.Θ. 21986, CY-1515 Λευκωσία

Νεολαία

Εκφραστικό Όργανο του Κ.Σ. της ΕΔΟΝ

Μας λένε οι εκτροί μας
Και γνωστή ακόμα να γίνει η αλήθεια
Δεν μπορεί άλλο πια να διαδοθεί
Μα είμαστε εμείς αυτοί που τη διαδίδουν!
Μπ.Μπρεχτ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΜΕ ΤΗ "ΧΑΡΑΥΓΗ" ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕ ΕΙΣΦΟΡΑ 1 ΕΥΡΩ

ΕΛΛΑ
ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΔΟΝ

www.edon.org.cy

edoncy

Κ.Σ. ΕΔΟΝ

Κεντρικό Συμβούλιο ΕΔΟΝ

ccedon

edoncy

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ**

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

**ΜΕΛΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «Ν»:**

Μαρία Δίπλαρου
Χρίστος Ελ Χατάμ
Πέτρος Κούκος
Κωνσταντίνα Παναγιώτου
Ζήνα Παπαχριστοφόρου
Ανδρέας Στεφανής
Χάρις Ζαντή
Άντρη Γιάγκου
Μαρίνα Παναγιώτου
Άγγελος Δημητρίου
Βασίλης Θεοδώρου
Ορέστης Μεταξάς
Γιώργος Σκαμπύλης

ΣΕΛΙΔΩΣΗ

ΑΝΤΡΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΑΝΤΡΕΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ 1
Τ.Κ. 1037
ΚΑΪΜΑΚΛΙ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τ.Θ. 21986
Τ.Κ. 1515 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 22766459
FAX: 22757161

**ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ**

22766535

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

PROTEAS PRESS

Πολύ λίγο και (εγκληματικά) πολύ αργά θυμνήθηκαν – ορισμένοι – ευρωπαίοι αξιωματούχοι και αρχηγοί κρατών της Ε.Ε. να αναφερθούν στη γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα. Τα «κροκοδύλεια δάκρυα» τους δεν πείθουν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

• Σελ. 4 -> **Οργανωτική Εξόρμηση 2025/26**

• Σελ. 5-> **Ιστορία**
Η θυσία του Γιώργου Τσικουρή

• Σελ. 6-7 -> **Ανάλυση**
Ποιοι χρηματοδότησαν τον Χίτλερ;

• Σελ. 15 -> **Πολιτισμός**
Καζαντζίδης και «Υπάρχω»

• Σελ. 18-19 -> **Συνέντευξη**
Νέος Πρόεδρος ΠΟΔΝ

www.edon.org.cy
ccedon@cytanet.com.cy

•Κεντρικό Συμβούλιο ΕΔΟΝ
•νεολαία

@ccedon

edoncy

Κ.Σ. ΕΔΟΝ

ΕΝΙΑΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΜΠΟΡΕΙΣ
ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΣ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΕΔΟΝ

www.edon.org.cy

γίνε κι εσύ συνδρομητής
στην εφημερίδα

Η Νεολαία θα κυκλοφορήσει ξανά στις 5 Οκτωβρίου

#trollάροντας

Κυβέρνηση Νίκου Χριστοδουλίδη -
Summer Edition
Είχαμε διακοπές ρεύματος σε
διάφορες περιοχές λόγω
ανεπάρκειας, στην παραγωγή και
ανεπάρκειας στην Κυβέρνηση.
Γενικά, λόγω ανεπάρκειας.

Το ερώτημα δεν είναι αν θα βρισκεται
«Εκτός β' γύρου» ο Χριστοδουλίδης.
Το ερώτημα είναι
γιατί να είναι υποψήφιος ο Νίκος
Χριστοδουλίδης το 2028

Quiz για πολύ δυνατούς λύτες: Άραγε είναι δύσκολο να
κατανοήσει ο ΔΗΣΥ και η Πρόεδρος του ότι δεν πρέπει
να ταυτίζει την κατοχική δύναμη και τους σοβινιστές
δολοφόνους του Σ. Σολωμού και του Τ. Ισαάκ με
ολόκληρη την τουρκοκυπριακή κοινότητα; Αν δεν
βλέπουν διαφορά, τότε με ποιους θέλουν επανένωση και
λύση ΔΔΟ; Ή δεν θέλουν τελικά;
Ή μήπως κάποιες μέρες της εβδομάδας
θέλουν κι άλλες όχι;

Στοχεύεις δημοσιογράφους μόνο
όταν ο εχθρός σου είναι η αλήθεια.

Σε άλλα νέα...

Ο Τομ Χανκς κάνει δωρεά - μαμούθ στους
πυρόπληκτους

1

2 σχόλια

Μου αρέσει! Σκοτώστε Κοινοποιήστε

Τι να το κάνουν το μαμούθ οι
πυρόπληκτοι ρε μαλάκα Χανκς;

Δεν καταλάβω γιατί τόσοι ντόροι.
Μας δωρίζει τη σύνταξη ο
συνταξιούχος ετών 45... αυτή που δεν
δήλωνε στο Πόθεν Έσχες!

Οργανωτική Εξόρμηση 2025 Εμπρός ΕΔΟΝ γερή και μαζική!

Η Οργανωτική Εξόρμηση (Ο.Ε.) αποτελεί μια περίοδο πέντε μηνών, κατά την οποία τα στελέχη της ΕΔΟΝ εξορμούν για να οργανώσουν νέα μέλη αλλά και για να επαναβεβαιώσουν και να ανανεώσουν τη συμμετοχή των υφιστάμενων μελών.

Κάθε χρόνο, στην περίοδο της Ο.Ε. οι ΕΔΟΝίτισσες και οι ΕΔΟΝίτες, οφείλουν να δώσουν τη μάχη, μέχρι και με την τελευταία συνείδηση που δυνητικά μπορεί να αποτελέσει μέρος του αγώνα μας. Του αγώνα για απελευθέρωση και επανένωση της Κύπρου, για βελτίωση της ζωής της νεολαίας και φυσικά για τον τελικό μας στόχο, για την απαλλαγή από το εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα στο οποίο ζούμε και την αντικατάστασή του από την ποιοτικά ανώτερη κοινωνία, του σοσιαλισμού.

Η «στρατολόγηση» νέων στις γραμμές της Οργάνωσης δεν αποτελεί βέβαια κυπριακό φαινόμενο. Με ανάλογο τρόπο εργάζονται και όλες οι αδελφές μας οργανώσεις σε άλλες χώρες. Υπάρχει ωστόσο μια ειδοποιός διαφορά στον τρόπο που η ΕΔΟΝ αναπτύσσει αυτή την πτυχή της δράσης της. Ενώ σε ορισμένες οργανώσεις του δικού μας ιδεολογικοπολιτικού χώρου, η οργάνωση συμβαίνει μια φορά και διαρκεί μέχρι το άτομο να ξεπεράσει το ηλικιακό όριο, για την ΕΔΟΝ είναι μια συνεχής διαδικασία που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Όπως αναφέρει το καταστατικό μας, «Η ΕΔΟΝ είναι αυτοτελής πρωτοπόρα δημοκρατική μαζική πολιτική και πολιτιστική οργάνωση της νεολαίας». Δημοκρατική μαζική πολιτική και πολιτιστική οργάνωση, σημαίνει πως χρειάζεται να απευθυνόμαστε πλατύτερα στη νεολαία, δεν αρκούμαστε στη στενή οργάνωση «ψημένων» και συνειδητοποιημένων νέων. Αντίθετα, για εμάς η οργάνωση στην ΕΔΟΝ αποτελεί το πρώτο βήμα ενός νέου προς τη συνειδητοποίηση. Η ΕΔΟΝ απευθύνεται στη νεολαία προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα ανοικτό και πλατύ μέτωπο, στη βάση των στόχων που προτάσσει το ίδιο το καταστατικό μας, με βασικό σημείο τον αγώνα για την επίλυση του «εθνικού μας ζητήματος», τον αγώνα για τερματισμό της κατοχής και την επανένωση του τόπου και του λαού μας. Δεν σημαίνει πως η προσέγγιση αυτή είναι ορθότερη από την άλλη, είναι όμως πιο αποτελεσματική στα δικά μας δεδομένα.

Τα τελευταία χρόνια, λαμβάνοντας υπόψη την αυξητική τάση που παρατηρείται στους αριθμούς των μελών μας, η Οργάνωση αποφάσισε όπως επαναφέρει τις μετρήσεις σε μια σειρά από ποιοτικούς δείκτες οι οποίοι καταγράφονταν συστηματικά σε προηγούμενες δεκαετίες όταν η οργανωτική μας κατάσταση ήταν ξανά σε φάση μαζικοποίησης. Πιο συγκεκριμένα, η περίοδος της Ο.Ε. καταγράφει πλέον εκτός από τον αριθμό των μελών μας, την είσπραξη συνδρομών, τις συνδρομές στην εφημερίδα «Νεολαία», τους αριθμούς νέων μελών και το με πόσα μέλη μας καταφέρνουμε να συναντηθούμε δια ζώσης κατά την περίοδο αυτή. Τα στοιχεία αυτά καταγράφονταν σταθερά. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που εγκαινιάσαμε μετά το 20ο συνέδριο το 2022 είναι πως πλέον για όλες αυτές τις μετρήσεις γίνεται παράλληλα στοχοθεσία και τήρηση σταθμών ελέγχου. Τα αποτελέσματα της πρακτικής αυτής είναι εξαιρετικά, καθώς σε όλα τα πιο πάνω παρατηρούμε συνεχιζόμενη άνοδο, τόσο αριθμητική όσο και ποσοστιαία, ενώ παράλληλα σε κάποια από αυτά καταγράφουμε και ιστορικά υψηλά αποτελέσματα. Ειδικά κατά τη χρονιά που διανύουμε, η έμφαση της Ο.Ε. βρίσκεται σε αυτούς τους δείκτες, οι οποίοι έχουν για φέτος ανεβασμένους στόχους. Ταυτόχρονα, τα αποτελέσματα της δουλειάς αυτής προσμετρούνται στον παγκύπριο διαγωνισμό άμιλλας με ιδιαίτερη βαρύτητα.

Η διαδικασία της εξόρμησης αποτελεί πέραν των υπολοίπων και μια διαδικασία ζύμωσης και διαπαιδαγώγησης για τις Τοπικές μας Οργανώσεις.

Στα ιδανικά των κόσμων που γκρεμίζονται, φέρνω τα ιδανικά των κόσμων που γεννιούνται. Είμαι κάθε φορά το μέλλον

Δεν μπορεί το βασικό πολιτικό μας καθήκον να περιορίζεται και να στενεύει σε μερικά μόνο στελέχη της Οργάνωσης. Αντίθετα αποτελεί μια διαδικασία την οποία οφείλουμε να ανοίγουμε σε όλο και περισσότερα μέλη μας. Οι Τ.Ο. χρειάζεται να έχουν ολοκληρωμένη εικόνα των στόχων που τέθηκαν, των σταθμών που προσεγγίζουμε και της τρέχουσας μας κατάστασης. Είναι γεγονός πως ακόμα και σε οργανισμούς του κεφαλαίου, γίνεται προσπάθεια αύξησης της συμμετοχικότητας καθώς θεωρείται στοιχείο που ανεβάζει την παραγωγικότητα. Η αποξένωση δηλαδή του παραγωγού από το προϊόν που παράγει, μειώνει το κίνητρο συμβολής στη διαδικασία. Ακόμη και στη διαδικασία παραγωγής, το κεφάλαιο σκαρφίζεται τεχνάσματα για να αποκρύψει αυτή την αποξένωση που είναι όμως νομοτελειακή. Θα ήταν λοιπόν εγκληματικό, στη δική μας δουλειά, η οποία είναι στη φύση της συλλογική, κοινωνική και που το αποτέλεσμα της επηρεάζει όλους τους συντελεστές της, να μην φροντίζουμε να γίνεται κτήμα όλων.

Η Ο.Ε. στο 2025 πραγματοποιείται κάτω από τις δυσκολίες που διεξάγεται ο συνολικός μας αγώνας. Την πίεση που ασκεί στη νεολαία ο ατομικισμός, οι ασφυκτικές συνθήκες ζωής και εργασίας και η απογοήτευση και η απαισιοδοξία. Ωστόσο, τα στελέχη της ΕΔΟΝ καταφέρνουν να κρατούν περήφανα τη σημαία του αγώνα και να μην το βάζουν κάτω. Παρά της δυσκολίας της εποχής, οφείλουμε για μια ακόμα χρονιά να συνεχίσουμε την πορεία μαζικοποίησης και ενδυνάμωσης της Οργάνωσης μας. Να συνεχίζουμε να θυμίζουμε στην κοινωνία γύρω μας πως:

«Στα ιδανικά των κόσμων που γκρεμίζονται, φέρνω τα ιδανικά των κόσμων που γεννιούνται. Είμαι κάθε φορά το μέλλον.»

•Ιάκωβος Τοφαρή
Κεντρικός Οργανωτικός Γραμματέας ΕΔΟΝ

Γιώργος Τσικουρής

Η θυσία ενός Κύπριου φοιτητή

Ο Γεώργιος Ξάνθος Χρίστου Τσικουρής γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1945 στο χωριό Άσσια της Κύπρου. Τα εφηβικά και νεανικά του χρόνια τα πέρασε σε μια περίοδο ταραγμένη, όταν κυριαρχούσε ο αγώνας του κυπριακού λαού ενάντια στην εξάρτηση και την υποδούλωσή του από τους Άγγλους αποικιοκράτες. Στο τέλος της περιόδου αυτής, αρχίζουν να μπαίνουν και τα θεμέλια της ιδεολογικο-πολιτικής προετοιμασίας και τοποθέτησής του.

Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Σχολή Τέρρα-Σάντα με «άριστα» και κέρδισε υποτροφία για να συνεχίσει στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Μιλάνου. Εκεί, εκλέγηκε ως πρόεδρος των Ελλήνων φοιτητών στην Ιταλία, απολαμβάνοντας σεβασμό για το ήθος του και τον σοβαρό χαρακτήρα του.

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και ζώντας από κοντά τους αγώνες του ελληνικού λαού κατά της μισητής Χούντας, δίνει αμέσως το παρόν του στην αντίσταση. Αγωνίζεται με ζήλο και θέρμη. Αρθρογραφεί σε εφημερίδες και περιοδικά που εκδίδονται στην Ιταλία και τη Γαλλία, όπως το περιοδικό «Πορεία», με στόχο την ενδυνάμωση του κινήματος των ελευθέρων Ελλήνων κατά της Χούντας. Κάνει επίσης συχνές επισκέψεις στην Ελλάδα και με τη σοβαρότητα και εκεμύθεια που τον διακρίνει, εντάσσεται στον πυρήνα της αντίστασης σε ξεχωριστή θέση.

Η συμμετοχή του στα αντιστασιακά κινήματα δεν ήταν τυχαία επιλογή για τον ίδιο. Η ιδεολογική του ωριμότητα και ο έντονος προβληματισμός του τον οδήγησαν σε προσέγγιση με τις αριστερές δυνάμεις της Κύπρου και ιδιαίτερα με το ΑΚΕΛ.

Η δε συμμετοχή του σε ένα ευρύτερο δίκτυο αντιδικτατορικών δυνάμεων και η αμοιβαία αναγνώριση του αγώνα του, ενίσχυσαν τη συνεργασία του με κύκλους του ΑΚΕΛ που δεν ήταν απλώς πολιτικά οργανωμένοι αλλά και βαθιά δεσμευμένοι στις αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Ο Τσικουρής είχε ενεργό ρόλο στο αντιδικτατορικό κίνημα στην Ελλάδα, έχοντας έρθει σε επαφή με τους αντιστασιακούς, αντικουντικούς κύκλους των Ελλήνων φοιτητών και πολιτικών εξόριστων και ειδικότερα με το Πατριωτικό Αντιδικτατορικό Μέτωπο (ΠΑΜ), εντασσόμενος στον αγώνα για την ανατροπή της Χούντας. Ήταν από τους πρώτους Κύπριους που συμμετείχαν σε ένοπλες ενέργειες κατά της Χούντας, πιστεύοντας πως η αντίσταση δεν μπορούσε να περιοριστεί σε θεωρητικά κείμενα και διαδηλώσεις.

Η δράση του Τσικουρή κορυφώθηκε εντός των πιο ταραγμένων χρόνων της δηλωμένης αντίστασης, αφού θυσιάστηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1970, έξω από την Πρεσβεία της Αμερικής στην Αθήνα, όπου θέλησε να χτυπήσει την ξενοκίνητη και μισητή Χούντα στην καρδιά, μαζί με τη συναγωνίστρια ηρωίδα Ιταλίδα γιατρό, Μαρία Αντζελόνι. Έγιναν και οι δυο ολοκαύτωμα από την ισχυρή έκρηξη της βόμβας που επρόκειτο να τοποθετηθεί έξω από την αμερικανική πρεσβεία.

Η Αθήνα είχε συγκλονιστεί γιατί η θυσία του Τσικουρή ήταν η πρώτη δυναμική ενέργεια ενάντια στη Χούντα που άφηγε πίσω της νεκρό. Η Χούντα των Αθηνών χαρακτήρισε τον Τσικουρή «τρομοκράτη», ανακοινώνοντας πως ο θάνατός του προήλθε από τρομοκρατική ενέργειά. Ωστόσο, η ηρωική του θυσία τιμά τη γενέτειρά του Άσσια, τους συγγενείς και φίλους του, γιατί αποδεικνύει ότι υπάρχουν ακόμη νέοι γαλουχημένοι με δημοκρατικές αρχές, έτοιμοι να δώσουν και τη ζωή τους ακόμη για τη δημοκρατία. Η κηδεία του ήρωα έγινε στην Άσσια.

Δυστυχώς η ηρωική του πράξη ενάντια στη δικτατορία, δεν κατάφερε να αποτρέψει το ιμπεριαλιστικό έγκλημα σε βάρος της Κύπρου. Η Χούντα και η ΕΟΚΑ Β', αφού έλαβαν το «πράσινο φως» από τα στρατηγεία του ΝΑΤΟ, εκτέλεσαν το προδοτικό σχέδιο του πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου 1974 και άνοιξαν το δρόμο στην Τουρκία να εισβάλει στις 20 Ιουλίου και να καταλάβει το 37% των εδαφών της Κύπρου. Η οικογένεια του Τσικουρή κτυπήθηκε και αυτή από τη ΝΑΤΟϊκή συνομοσία εναντίον της πατρίδας μας. Ο πατέρας του Γιώργου, Χρίστος Τσικουρής, συγκαταλέγεται ανάμεσα στους 86 αγνοούμενους της Άσσιας, η οποία παραμένει μέχρι σήμερα υπό τουρκική κατοχή.

“ Το δικαίωμα στη διαμαρτυρία είναι αναφαίρετο, αφού αποτελεί μέσο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του λαού. Είτε τα δικαιώματα αυτά αφορούν την πρόσβαση σε δημόσια εκπαίδευση και υγεία, είτε το δικαίωμα στην εργασία είτε όποια άλλα δικαιώματα αλλά και τελικά, το ίδιο το δικαίωμα του λαού στην άσκηση ελέγχου και κριτικής προς το κράτος και την κυβέρνηση. ”

Απόσπασμα από ομιλία σε παλαιότερη εκδήλωση της ΕΔΟΝ προς τιμή του Γ. Τσικουρή

Σήμερα, γίνεται πιο επιτακτική από ποτέ η ανάγκη να εμπνευστούμε από το αγωνιστικό παράδειγμα του Τσικουρή. Να συνεχίσουμε τον ανυποχώρητο αγώνα για την οριστική δικαίωση του λαού μας, για μια Κύπρο ελεύθερη και επανενωμένη που θα την διαφεντεύει ο λαός της, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μαζί.

Ο Γιώργος Τσικουρής αγωνίστηκε και θυσιάστηκε για την κατίσχυση όλων εκείνων των ιδανικών που θέλουν τους ανθρώπους να ζουν ελεύθεροι, σε συνθήκες ειρήνης, αξιοπρέπειας και συνεργασίας. Το διαχρονικό μήνυμά της θυσίας του, φωτίζει και το δικό μας αγώνα για δικαίωση της Κύπρου. Το παράδειγμά του φωτίζει και θα φωτίζει την ψυχή κάθε γνήσιου αγωνιστή, κάθε αληθινού πατριώτη για δημοκρατία. Η θυσία του Γιώργου Τσικουρή ήταν θυσία και για την Ελλάδα και για την Κύπρο. Ήταν θυσία για τον κόσμο ολόκληρο, γιατί ο αγώνας για τα πανανθρώπινα ιδανικά, σε τελική ανάλυση, υπηρετεί την εξέλιξη και την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 2025, όπως κάθε χρόνο, το Κεντρικό Συμβούλιο της ΕΔΟΝ πραγματοποίησε εκδήλωση μνήμης και τιμής για τον ήρωα στο χώρο όπου βρίσκεται η προτομή του, στη Λευκωσία.

•Ανδρέας Σιαμπέτας
ΕΔΟΝ Αμμοχώστου

Ποιος χρηματοδοτεί το φασισμό; Από την 1η Σεπτεμβρίου 1939 μέχρι σήμερα

Η 1η Σεπτεμβρίου 1939 σηματοδοτεί την έναρξη του πιο αιματοβαμμένου πολέμου στην ανθρώπινη ιστορία. Εκείνη τη μέρα η ναζιστική Γερμανία εισέβαλε στην Πολωνία, πυροδοτώντας τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η επίθεση της Γερμανίας στην Πολωνία δεν ήταν όμως κεραυνός εν αιθρία, αλλά αποτέλεσε την κορύφωση μιας πορείας που ξεκίνησε πολλά χρόνια πριν. Πίσω από τη φασιστική ρητορική, τον αντισημιτισμό και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, υπήρχε μια βαθύτερη αλήθεια: ο Χίτλερ και το ναζιστικό κόμμα δεν ανήλθαν στην εξουσία αποκλειστικά λόγω της κοινωνικής απελπισίας ή των ικανοτήτων του Χίτλερ ως ηγέτη. Πίσω από την άνοδο του Χίτλερ στάθηκαν ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, βιομήχανοι, τραπεζίτες, πολυεθνικές που είδαν στον εθνικοσοσιαλισμό όχι μια πολιτική διαστρόφη, αλλά ένα εργαλείο εξυπηρέτησης των ταξικών τους συμφερόντων.

Πως φτάσαμε στο 1939;

Μετά την ήττα της Γερμανίας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Συνθήκη των Βερσαλλιών το 1919, η χώρα βυθίστηκε σε οικονομική και πολιτική αστάθεια. Ο υπερπληθωρισμός, η ανεργία και η κοινωνική δυσαρέσκεια κορυφώθηκαν με το «Μεγάλο Κραχ» του 1929. Παράλληλα με την οικονομική και πολιτική κρίση την οποία περνούσε η Γερμανία, ανατολικά αυτής ήδη άρχισαν να ηχούν τα νέα της οικοδόμησης ενός εναλλακτικού κόσμου απέναντι στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού, ενός κόσμου που γεννούσε την ελπίδα στη γερμανική εργατική τάξη. Το γερμανικό κεφάλαιο έβλεπε με τρόμο την ενίσχυση της εργατικής τάξης και του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας (KPD). Σε αυτό το περιβάλλον, ο φασισμός και συγκεκριμένα το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ, αναδείχθηκε ως το «αντίδοτο» στο φάντασμα της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Οι μεγαλοβιομήχανοι της Γερμανίας και όχι μόνο δεν άργησαν να εντοπίσουν τη χρησιμότητα του Χίτλερ. Παρά τη δημαγωγία του κατά του καπιταλισμού για να ενθουσιάσει τις μάζες, το πραγματικό περιεχόμενο του ναζιστικού προγράμματος δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η επιβολή της «τάξης» με τη βία, μιας τάξης φιλικής προς το κεφάλαιο. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του Χίτλερ στις 27 Γενάρη 1932, καθώς απευθυνόταν σε περίπου 650 μέλη της Ένωσης Βιομηχάνων στο Ντίσελντορφ, όπου τους διαβεβαίωσε ότι δεν έχουν τίποτα να φοβούνται από τα «αντικαπιταλιστικά» - «σοσιαλιστικά» συνθήματα των Ναζί (που βασικά ήταν για μαζική κατανάλωση), τονίζοντας: «Σας παρουσιάζω εδώ μια προοπτική και είμαι πεπεισμένος ότι η νίκη αυτής της προοπτικής αποτελεί τη μόνη δυνατή αφετηρία μιας γερμανικής ανάκαμψης». Η προοπτική αυτή περιελάμβανε μια επιθετική πολιτική, τόσο απέναντι στους ανταγωνιστές του γερμανικού κεφαλαίου διεθνώς, όσο και απέναντι στους ταξικούς εχθρούς του στο εσωτερικό. «Είμαστε ανένδοτοι», υπογράμμισε σχετικά, «στην απόφασή μας να εξοντώσουμε τον Μαρξισμό στη Γερμανία μέχρι την τελευταία του ρίζα».

Οι ναζί, λοιπόν, υποσχέθηκαν τσάκισμα των συνδικάτων, καταστολή των εργατικών αγώνων και περιορισμό των κοινωνικών ελευθεριών, όσα δηλαδή είχε ανάγκη το κεφάλαιο της εποχής για να διατηρήσει την εξουσία του σε μια περίοδο πολιτικής αποσταθεροποίησης. Την ίδια ώρα, οι ναζί αποτέλεσαν τον πολιτικό εκφραστή της ανάγκης του κεφαλαίου για επέκταση των αγορών, των πρώτων υλών και της φτηνής εργασίας στο ιμπεριαλιστικό στάδιο του καπιταλισμού, μέσω του πολέμου.

Ποιοι στήριξαν οικονομικά τον Χίτλερ;

Τον Φλεβάρη του 1934 ο Χίτλερ είχε συνάντηση με 25 από τους μεγαλύτερους βιομήχανους της Γερμανίας, όπου παρευρέθηκε και ο διευθυντής της Τράπεζας του Ράιχ - μετέπειτα υπουργός Οικονομικών των ναζί - Σαχτ. Οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου επέλεξαν να συστήσουν ειδικό ταμείο για την υποστήριξη του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος, ύψους 3.000.000 μάρκων. Όσο για τα οφέλη της γερμανικής βιομηχανίας από τον ναζισμό ο Γ. Κρουπ, πρόεδρος του Συνδέσμου Γερμανών Βιομηχάνων, ήταν ξεκάθαρος: «Ο εθνικοσοσιαλισμός απελευθέρωσε τον Γερμανό εργάτη από τη μέγγενη ενός δόγματος (σ.σ. του κομμουνισμού) που ήταν βασικά εχθρικό τόσο για τον εργοδότη όσο και για τον εργαζόμενο. Ο Αδόλφος Χίτλερ επέστρεψε στον εργάτη το έθνος του. Τον μετέτρεψε σε πειθαρχημένο στρατιώτη της εργασίας και συνεπώς σύντροφό μας (σ.σ. των βιομηχάνων)».

Εκτός όμως από τη σύσταση του ειδικού ταμείου, διάφορες βιομηχανίες στήριξαν και με άλλους τρόπους τον ναζισμό:

- Η βιομηχανία Krupp, κολοσός της βαριάς βιομηχανίας και οπλικών συστημάτων, υπήρξε βασικός προμηθευτής του Γερμανικού στρατού, ενώ μετά την άνοδο του ναζισμού, ωφελήθηκε από τις στρατιωτικές δαπάνες και την κατάργηση των συνδικάτων.
- Η IG Farben, η μεγαλύτερη χημική εταιρεία της Ευρώπης, χρηματοδότησε με εκατομμύρια μάρκα το NSDAP. Στη συνέχεια, η εταιρεία κατασκεύασε το Zyklon B, το αέριο που χρησιμοποιήθηκε στα κρεματόρια του Άουσβιτς και είχε δικά της εργοστάσια μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αξιοποιώντας αναγκαστική εργασία κρατουμένων.

Όμως δεν ήταν μόνο τα γερμανικά μονοπώλια που βρήκαν στο πρόσωπο του Χίτλερ τον άνθρωπό τους. Πολυεθνικές και τραπεζικοί κύκλοι από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία και άλλες δυτικές χώρες συμμετείχαν ενεργά, είτε έμμεσα είτε άμεσα, στην ενίσχυση του ναζιστικού καθεστώτος:

- Ford Motor Company: Ο Χένρυ Φορντ αποτέλεσε γνωστό αντισημίτη μεγιστάνα - πρότυπο για τους ναζί, με τη συμπάθεια του να εκφράζεται και με οικονομικό αντίκρισμα. Ο Βαυαρός Βουλευτής Έρχαρντ Άουερ ανέφερε σε έκθεσή του πως υπήρχαν πληροφορίες για κορηγίες του Φορντ στον Χίτλερ με μεσάζοντα τον εκπρόσωπο του Φορντ στη Γερμανία, Γουόρεν Άντερσον. Είναι επίσης ενδεικτική για τη σχέση του Φορντ με το ναζιστικό καθεστώς, η παρασημοφόρησή του από το ναζιστικό καθεστώς με το παράσημο του Αετού, από τις ανώτερες τιμητικές διακρίσεις που απένειμε το Τρίτο Ράιχ σε ξένους υπηκόους.

- General Motors: Η αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία κατείχε την Opel, που κατασκεύαζε στρατιωτικά οχήματα για το Βέρμχαχτ, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στα μέτωπα της Πολωνίας, της Γαλλίας και της ΕΣΣΔ.

- Standard Oil: Παρείχε καύσιμα και τεχνογνωσία στη Γερμανική Luftwaffe μέσω της IG Farben. Το πετρέλαιο ήταν κρίσιμο για τη ναζιστική πολεμική μηχανή και η Standard Oil δε δίστασε να το προμηθεύσει, ακόμη και μετά την κήρυξη του πολέμου.

Εκτός από την πολιτική προστασία που προσέφερε το ναζιστικό καθεστώς στο κεφάλαιο, σε μια περίοδο αμφισβήτησης του καπιταλισμού από τη γερμανική εργατική τάξη, η στρατιωτικοποίηση της γερμανικής οικονομίας επέφερε τεράστια κέρδη σε όσους επένδυσαν στον Χίτλερ. Παράλληλα, εκατομμύρια άνθρωποι, κυρίως από την Ανατολική Ευρώπη, έγιναν σκλάβοι στα εργοστάσια του Ράιχ. Εκτιμάται ότι 12 εκατομμύρια άνθρωποι εργάστηκαν υπό άθλιες συνθήκες. Σκοπός δεν ήταν άλλος από τη μεγιστοποίηση του κέρδους και την εξασφάλιση των αναγκών του πολέμου.

“
Οι Ναζί
υποσχέθηκαν
τσάκισμα των συνδικάτων,
καταστολή των εργατικών
αγώνων και περιορισμό των
κοινωνικών ελευθεριών - όσα
είχε ανάγκη το κεφάλαιο της
εποχής
”

Οι «αθώοι» Ναζί και η επιστροφή στην καπιταλιστική «κανονικότητα»

Το αφήγημα της δίκης της Νυρεμβέργης παρουσιάζει μια εικόνα δικαιουσίνης και απονομής ευθυνών με το πέρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ωστόσο, μεγάλο μέρος των βιομηχάνων είτε τιμωρήθηκε ελαφρά είτε αθώωθηκε.

Από τα 24 διευθυντικά στελέχη της IG Farben στα οποία απαγγέλθηκαν κατηγορίες (π.χ. για εγκλήματα πολέμου), τα 11 αθώωθηκαν, ενώ στα υπόλοιπα επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης 1-7 χρόνων. Ο Κρουπ καταδικάστηκε ως εγκληματίας πολέμου σε φυλάκιση για 12 χρόνια, αλλά αποφυλακίστηκε μετά από τρία. Ο μεγαλοτραπεζίτης Σαχτ αθώωθηκε, παρά τις ενστάσεις της σοβιετικής πλευράς, ενώ κανένα από τα στελέχη των εταιρειών δυτικών συμφερόντων δεν αντιμετώπισε κατηγορίες και δεν τιμωρήθηκε. Μάλιστα, μεταξύ 1950-1951 η Ύπατη Αρμοστεία των ΗΠΑ στην Αμερικανική Ζώνη κατοχής της Γερμανίας άρχισε να αμνηστεύει έναν-έναν όλους τους βιομήχανους - τραπεζίτες που είχαν καταδικαστεί ως εγκληματίες πολέμου, όπως ο Κρουπ.

Οι περιουσίες που είχαν κατασχεθεί επιστράφηκαν, ενώ πολλοί αποκαταστάθηκαν στα διευθυντικά πόστα που είχαν και πριν, ώστε να συνεχίσουν να κερδοφορούν. Η μεταπολεμική ανάκαμψη των γερμανικών μονοπωλίων υπήρξε εντυπωσιακή. Λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση του Κρουπ, η εταιρεία του φιγουράριζε στη 12η θέση διεθνώς (σήμερα η Thyssen Krupp είναι μια πολυεθνική με πάνω από 670 θυγατρικές παγκοσμίως). Η IG Farben, αν και χωρίστηκε σε 12 διαφορετικές εταιρείες μετά τον πόλεμο, σύντομα άγγιξε την κερδοφορία που είχε προπολεμικά, με ορισμένες εξ αυτών, όπως η Bayer (η γνωστή φαρμακοβιομηχανία), να παραμένουν μέχρι τις μέρες μας σημαντικοί μονοπωλιακοί κολοσσοί της ΕΕ.

«Η ιστορία επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη φορά σαν φάρσα»

Στις μέρες μας ο φασισμός δεν εμφανίζεται επιβάλλοντας δικτατορίες, ούτε κρατώντας όπλα και τανκς. Συχνά φορά κοστούμι, εμφανίζεται στα πάνελ των ΜΜΕ ή ψηφίζεται από σημαντικά κομμάτια του πληθυσμού. Αυτό που παραμένει σταθερό όμως είναι η σχέση εναγκαλισμού που έχει με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Στην Ευρώπη και διεθνώς, το ίδιο και στην Κύπρο, βλέπουμε ακροδεξιά και νεοφασιστικά κόμματα να χρηματοδοτούνται ανοιχτά ή συγκαλυμμένα από τμήματα του κεφαλαίου που βλέπουν σε αυτά μια εγγύηση για «νόμο και τάξη», για χτύπημα στα εργατικά δικαιώματα, για φοροελαφρύνσεις, για ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και ιδιωτικοποιήσεις. Ο σύγχρονος φασισμός ενισχύεται όχι γιατί κερδίζει συνειδήσεις στο επίπεδο των ιδεών, ούτε γιατί κάποιος αγνοούν την ιστορία, αλλά επειδή το κεφάλαιο επενδύει στην

“ Η ακροδεξιά ιδεολογία εμφανίζεται να πολεμά το «σύστημα», αλλά στην ουσία το εξυπηρετεί ”

αναβίωση αυτής, με νέους όρους.

Εταιρείες τεχνολογίας, βιομηχανίες ενέργειας και εξοπλισμών, χρηματοπιστωτικοί κολοσσοί έχουν κάθε λόγο να στηρίζουν δυνάμεις που υπόσχονται «σταθερότητα» απέναντι στους κινδύνους των λαϊκών εξεγέρσεων, της οικολογικής συνείδησης, της διεκδίκησης κοινωνικής δικαιοσύνης. Δεν είναι τυχαίο που οι πρώτοι που τίθενται στο στόχαστρο της ακροδεξιάς σήμερα είναι οι μετανάστες/στρίες, οι συνδικαλιστές/στρίες, οι γυναίκες, τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, οι νέοι/ες και τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα, όσοι δηλαδή ενοχλούν και έχουν κάθε δύναμη να ανατρέψουν το σύστημα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Η ακροδεξιά ιδεολογία εμφανίζεται να πολεμά το «σύστημα», αλλά στην ουσία το εξυπηρετεί. Αξιοποιώντας τον σοβινισμό, τον ρατσισμό, τη ξενοφοβία, τον αντικομμουνισμό, την τρομοκρατία, την ασύστολη προπαγάνδα αλλά και τη μεγαλόστομη δημαγωγία, ο φασισμός κατορθώνει να παρασύρει τις μάζες του λαού. Επηρεάζει τα μικροαστικά στρώματα αλλά κυρίως τις εξαθλιωμένες περιθωριακές μάζες του πληθυσμού και τα μη συνειδητοποιημένα στρώματα των εργαζομένων. Καλλιεργεί μίσος μεταξύ των λαών, διασπά την ενότητα των εργαζομένων, στρέφει τους καταπιεσμένους ενάντια στους πιο αδύναμους. Όπως και τότε, έτσι και σήμερα, αποτελεί τη σανίδα σωτηρίας του κεφαλαίου σε περιόδους κρίσης.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, η συλλογική μνήμη και η ταξική πάλη αποτελούν το αντίδοτο. Η άνοδος του ναζισμού και το τσάκισμα του από τους λαούς της Ευρώπης δεν είναι μόνο ιστορικά γεγονότα. Είναι υπενθύμιση ότι ο φασισμός δεν νικείται μόνο στα πεδία των μαχών, αλλά και στους χώρους δουλειάς, στα εργοστάσια, στα πανεπιστήμια, στους δρόμους. Κάθε φορά που οι λαοί αντιστέκονται, οι επίδοξοι Χίτλερ χάνουν τη γη κάτω από τα πόδια τους.

Αυτό είναι το χρέος της δικής μας γενιάς. Να μην αφήσουμε τον φασισμό να ριζώσει ξανά! Να αποκαλύπτουμε τις ρίζες του, να πολεμάμε το σύστημα εκμετάλλευσης που τον γεννά και τον συντηρεί, να ενώνουμε τις δυνάμεις μας για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και καταπίεση. Για έναν κόσμο που δε θα ξεχνά και δε θα επιτρέπει την ιστορία να επαναλαμβάνεται ως τραγωδία.

•Ανδρέας Μάκη
Τοπικός Γραμματέας ΕΔΟΝ
Αθήνας

ALASIA
COMMANDARIA

Η εκλεκτή μας Κουμμανδωρία ALASIA, κυκλοφορεί σε τρεις ετικέτες, την ALASIA 1984 Collector's Vintage, την ALASIA Vintage 2005 της κατηγορίας Exceptionally Aged και την ALASIA Classic 2020 της κατηγορίας Aged. Γλυκές και ευχάριστες, με γεύσεις ισορροπημένες, με αρώματα από σταφίδα, χαρούπι, αποξηραμένα σύκα, μέλι και δρυ, αποτελούν τρία κορυφαία κρασιά Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης, που θα σας κατακτήσουν.

Δικαίωμα στη διαδήλωση: όπλο των λαών απέναντι στους λίγους

Σε μια περίοδο εντεινόμενης κοινωνικής δυσaréσκειας, οικονομικής ανασφάλειας και αυταρχικών αποκλίσεων παγκοσμίως, η κυπριακή κυβέρνηση κατέθεσε νομοσχέδιο που περιορίζει - και σε κάποιες περιπτώσεις καταστέλλει - το θεμελιώδες δικαίωμα της ειρηνικής συνάθροισης. Αυτό το νομοσχέδιο ψηφίστηκε από τη Βουλή και πλέον, ως νόμο της Δημοκρατίας, έχει τη δυνατότητα να ρυθμίζει τις διαδηλώσεις. Τα κόμματα που υπερψήφισαν το νομοσχέδιο της κυβέρνησης Χριστοδουλίδη - το ΔΗΚΟ, η ΕΔΕΚ, ο ΔΗΣΥ, η ΔΗΠΑ και το ΕΛΑΜ -, το έκαναν υπό τον μανδύα του «εκσυγχρονισμού», στην πραγματικότητα συναινώντας σε νομιμοποίηση της καταστολής και του περιορισμού του δικαιώματος στη διαμαρτυρία. Πρόκειται για μια πολιτική κίνηση ταξικού χαρακτήρα, η οποία δεν στοχεύει στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος, όπως τα κόμματα που το ψήφισαν υποστηρίζουν, αλλά στον εκφοβισμό όσων σηκώνουν κεφάλι.

Τι προβλέπει το νομοσχέδιο;

Το νομοσχέδιο καθορίζει ένα νέο πλαίσιο για τις δημόσιες συναθροίσεις - διαδηλώσεις, πορείες, συγκεντρώσεις - και εισάγει μια σειρά περιοριστικών όρων που καθιστούν το δικαίωμα συνάθροισης υπό όρους αστυνομικής έγκρισης και κρατικής επιτήρησης!

Μερικά βασικά σημεία που προβλέπει ο νέος νόμος:

- Κάθε οργανωτής διαδήλωσης πρέπει να ενημερώνει τις αρχές εκ των προτέρων, ακόμη και για αυθόρμητες πορείες ή μικρές συγκεντρώσεις.
- Οι αρχές μπορούν να απαγορεύσουν ή να διαλύσουν μια διαδήλωση εάν θεωρούν ότι «απειλεί τη δημόσια τάξη» ή «ενοχλεί την κοινωνία».
- Ακόμα και χωρίς πρόθεση βίας, η χρήση μάρσας ή οποιασδήποτε μορφής κάλυψης μπορεί να επισύρει πρόστιμα ή και φυλάκιση.
- Ο νόμος έχει αόριστες διατυπώσεις όπως «δημόσια ενόχληση», δίνοντας υπερβολική εξουσία στις αστυνομικές αρχές, καθιστώντας κάθε διαδήλωση ως δυνητική απειλή.

Με απλά λόγια, το νομοσχέδιο μετατρέπει τη διαδήλωση από αναφαίρετο δικαίωμα σε προνόμιο υπό έγκριση, ενώ ποινικοποιεί προληπτικά την αντίσταση και τη συλλογική έκφραση.

Το διεθνές πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται

Αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι «τυχαίο» ούτε «τοπικό φαινόμενο». Αντιθέτως, αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης, παγκόσμιας τάσης αποδημοκρατικοποίησης και αυταρχικής σκληρύνσης. Από την Ελλάδα έως τη Γαλλία και από την Ουγγαρία έως τις ΗΠΑ, βλέπουμε την ίδια στρατηγική: χρήση της «τάξης και της ασφάλειας» ως πρόσχημα για την περιστολή των κοινωνικών αγώνων.

Πίσω από τα νομοσχέδια αυτά βρίσκεται η ανάγκη των κυρίαρχων τάξεων να θωρακιστούν απέναντι σε μια ολοένα και πιο διογκούμενη κοινωνική αναταραχή: κρίση ακρίβειας, μισθοί πείνας, επισφαλής εργασία, καταστροφή του περιβάλλοντος, ιδιωτικοποιήσεις, διαφθορά.

Το δικαίωμα στη διαμαρτυρία είναι αναφαίρετο, αφού αποτελεί μέσο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του λαού. Είτε τα δικαιώματα αυτά αφορούν την πρόσβαση σε δημόσια εκπαίδευση και υγεία, είτε το δικαίωμα στην εργασία είτε όποια άλλα δικαιώματα αλλά και τελικά, το ίδιο το δικαίωμα του λαού στην άσκηση ελέγχου και κριτικής προς το κράτος και την κυβέρνηση.

Η ταξική μας θέση επιβάλλει αντίσταση!

Η απαγόρευση των διαδηλώσεων δεν στοχεύει τους «ακραίους» ή τους «ταραχοποιούς», όπως διαδίδουν. Στοχεύει τον εργαζόμενο που αντιστέκεται στην εργοδοτική αυθαιρεσία, τον οικογενειάρχη που διαμαρτύρεται για την ακρίβεια, τη φοιτήτρια και τον μαθητή που υπερασπίζεται το δικαίωμα στη δημόσια εκπαίδευση.

Αν το δικαίωμα στη συνάθροιση περιοριστεί, χάνεται η δυνατότητα μαζικής πίεσης και διεκδίκησης. Και χωρίς συλλογική διεκδίκηση, οι φτωχοί και οι καταπιεσμένοι δεν έχουν φωνή. Ό,τι πετύχαμε - οκτώωρο, συνδικαλισμός, κοινωνική ασφάλιση - κατακτήθηκε στο δρόμο με συλλογικούς, οργανωμένους αγώνες.

Το δικαίωμα στη διαδήλωση είναι όπλο των πολλών απέναντι στη βία των λίγων. Αν το χάσουμε, θα μας τα πάρουν όλα. Η αντίσταση είναι μονόδρομος! Να μην αφήσουμε να εφαρμοστεί στην πράξη ο νέος νόμος. Να περιφρουρήσουμε το δικαίωμα στην άσκηση ελέγχου των πολλών, απέναντι στους λίγους.

• Αντρέας Στεφανής,
Μέλος συντακτικής «ν»,
Μέλος Εκτελεστικού Συμβουλίου ΕΔΟΝ

Το δικαίωμα στη διαμαρτυρία είναι αναφαίρετο, αφού αποτελεί μέσο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του λαού. Είτε τα δικαιώματα αυτά αφορούν την πρόσβαση σε δημόσια εκπαίδευση και υγεία, είτε το δικαίωμα στην εργασία είτε όποια άλλα δικαιώματα αλλά και τελικά, το ίδιο το δικαίωμα του λαού στην άσκηση ελέγχου και κριτικής προς το κράτος και την κυβέρνηση.

ΒΓΕΣ

ΜΤΤΡΟΣΤΑ

ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΕ ΜΙΑ

ΛΕΟΝ

Τεχνητή Νοημοσύνη Η 5η Βιομηχανική Επανάσταση

Κατά τη διάρκεια της πρώτης βιομηχανικής επανάστασης, ο Καρλ Μαρξ πρόβλεψε ότι η εξέλιξη των μηχανών θα οδηγούσε στην ενίσχυση του καπιταλισμού και κατ' επέκταση, στην αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και της ανεργίας. Σήμερα, καθώς βρισκόμαστε στο κατώφλι μιας νέας βιομηχανικής επανάστασης, αυτής της Τεχνητής Νοημοσύνης (TN), οι ίδιες ανησυχίες παραμένουν επίκαιρες. Η TN μπορεί να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε νέες προοπτικές και να δώσει στην εργατική τάξη περισσότερο χρόνο ανάπαυσης, αρκεί να μην καταλήξει ένα «κλειστό εργαλείο» στα χέρια των μεγάλων εταιριών που μοναδικό στόχο έχουν το κέρδος.

Η TN δεν είναι κάτι καινούργιο για την επιστημονική κοινότητα. Η θεωρία πίσω από τον τομέα ξεκίνησε να αναπτύσσεται ήδη από το 1956 από τους John McCarthy, Marvin Minsky, Nathaniel Rochester και Claude Shannon (McCarthy et al., 1956), ενώ ο Arthur Samuel αναφερόταν σε «Μηχανική Μάθηση» από το 1959 (Samuel, 1959). Τη δεκαετία του 1960 ήδη το MIT δημιουργούσε το πρώτο chatbot, την ELIZA (Weizenbaum 1966), πριν να ακολουθήσουν δύο δεκαετίες που χαρακτηρίστηκαν ως ο «Χειμώνας της TN», με μειωμένο επιστημονικό και κοινωνικό ενδιαφέρον. Τελικά, το ενδιαφέρον της κοινωνίας αναζωπυρώθηκε το 1997, όταν ο υπολογιστής Deep Blue της IBM αντιμετώπισε και νίκησε τον παγκόσμιο πρωταθλητή στο σκάκι, Garry Kasparov.

Πώς φτάσαμε, όμως, από τις πρώτες θεωρίες στην καταϊστοική ανάπτυξη που βλέπουμε σήμερα;

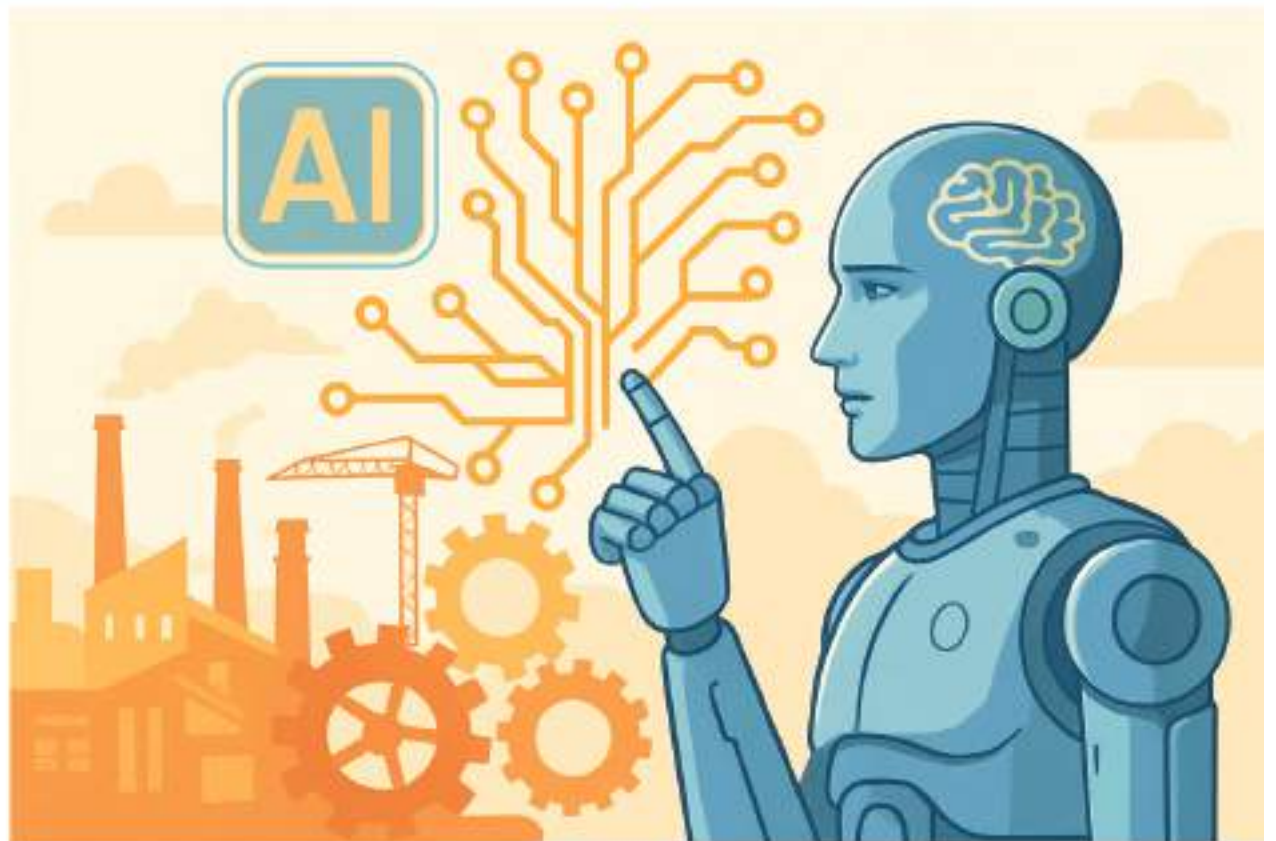
Παρότι το θεωρητικό υπόβαθρο ήταν εκεί, η επιστημονική κοινότητα είχε δύο βασικές ελλείψεις: υπολογιστική δύναμη και δεδομένα. Το πρώτο εμπόδιο ξεπεράστηκε με την ανάπτυξη του hardware των τελευταίων δύο δεκαετιών. Το δεύτερο εμπόδιο ξεπεράστηκε χάρη στο προηγούμενο μεγάλο τεχνολογικό επίτευγμα, το διαδίκτυο και την ελεύθερη πρόσβαση της επιστημονικής κοινότητας και της κοινωνίας σε αυτό, αφού τεράστιοι τόνοι δεδομένων είναι πλέον διαθέσιμοι για χρήση.

Αλλά, τι είναι η TN; Είναι το ChatGPT και το DeepSeek;

Όχι ακριβώς. Αυτά αποτελούν μόνο μία υποκατηγορία της TN, τα λεγόμενα Μεγάλα Γλωσσικά Μοντέλα (LLMs). Η TN περιλαμβάνει πολλά διαφορετικά πεδία: από τη μηχανική όραση (computer vision) που επιτρέπει σε μηχανές να «βλέπουν» και να αναγνωρίζουν εικόνες και βίντεο, μέχρι τα Recommendations Systems, δηλαδή τα συστήματα που είναι εκπαιδευμένα να δίνουν συμβουλές στον άνθρωπο για ένα συγκεκριμένο θέμα και το Generational AI που δημιουργεί βίντεο και εικόνες όπως την κεντρική εικόνα του κειμένου.

Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε ότι ακόμα δεν φτάσαμε στο σημείο του Artificial General Intelligence (AGI), δηλαδή στο σημείο ένα μοντέλο να είναι ικανό να κάνει «τα πάντα». Τα LLMs βασίζονται σε δεδομένα με τα οποία εκπαιδεύονται, με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν σημαντικά προβλήματα όπως προκαταλήψεις (bias) και κατασκευασμένες/λανθασμένες απαντήσεις (hallucinations). Και επειδή αυτά τα δεδομένα προέρχονται από ανθρώπινες κοινωνίες, μεταφέρουν αναπόφευκτα τις αντιλήψεις, τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις αυτών των κοινωνιών.

Ταυτόχρονα, οι μεγάλες εταιρείες που ελέγχουν τα κυρίαρχα μοντέλα TN δεν έχουν εμπορικά ή

στρατηγικά κίνητρα για να επενδύσουν σε μικρές, υποεκπροσωπούμενες γλώσσες και διαλέκτους - όπως τα κυπριακά. Αυτό αναγκάζει τους χρήστες να στρέφονται σε κυρίαρχες γλώσσες, όπως τα αγγλικά ή στην περίπτωση μας τα ελληνικά, με αποτέλεσμα να αλληλεπιδρούν με συστήματα που δεν αναγνωρίζουν την κουλτούρα και τα βιώματά τους. Έτσι, ένας μαθητής από την Κύπρο ή την Αιθιοπία δυσκολεύεται να χρησιμοποιήσει αυτά τα εργαλεία για να ερευνησει ή να εκφράσει τη δική του πολιτιστική ταυτότητα. Αυτό το φαινόμενο περιγράφεται ως «αποικιοκρατία της TN» (AI Colonialism), όταν δηλαδή τα πολιτισμικά πρότυπα των ισχυρών χωρών επιβάλλονται μέσω των μοντέλων TN στις πιο αδύναμες (Prat et al., 2024). Πρέπει, λοιπόν, οι λαοί να πάρουν τα μοντέλα στα χέρια τους και να τα προσαρμόσουν στα δικά τους βιώματα και στη δική τους ταυτότητα.

Ποιο είναι, λοιπόν, το στοίχημα για να προχωρήσουμε μπροστά;

Το στοίχημα είναι να καταστήσουμε την TN ένα εργαλείο στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Ένα μέσο με το οποίο η πρόοδος δεκαετιών μπορεί να επιτευχθεί σε λίγα χρόνια ή και μήνες. Ένα εργαλείο που να αναπτύσσεται στη βάση των κοινωνικών αναγκών και όχι των συμφερόντων λίγων εταιριών. Η πρόσβαση σε αυτή την τεχνολογία πρέπει να είναι ανοιχτή, ώστε η επιστημονική κοινότητα και οι κοινωνίες να μπορούν να δημιουργήσουν και να προοδεύσουν.

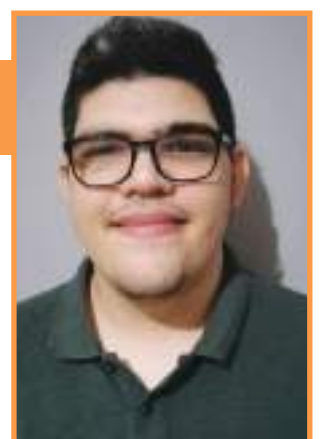
Άλλωστε, η TN δεν είναι από μόνη της κάτι καλό ή κακό. Η TN που αναμφίβολα οδηγεί σε αύξηση της παραγωγικότητας, θα μπορούσε να οδηγήσει σε αύξηση των ωρών ανάπαυσης, αλλά ταυτόχρονα θα μπορούσε να οδηγήσει και σε αύξηση της ανεργίας αν η λογική που θα κυριαρχήσει είναι ότι η ίδια δουλειά μπορεί να γίνει στον ίδιο χρόνο από λιγότερους ανθρώπους. Η TN μπορεί να δώσει φτηνές λύσεις σε μικρούς αγροπαραγωγούς και μικρές επιχειρήσεις για καλύτερες αποφάσεις και πιο βιώσιμα προϊόντα ή να χρησιμοποιηθεί για милитарιστικούς σκοπούς για να αυξήσει την αποτελεσματικότητα των στρατών. Μπορεί να οδηγήσει και σε λύσεις για πιο αποτελεσματική χρήση της ενέργειας, αλλά σήμερα οι μεγάλες εταιρίες προτιμούν να επενδύουν εκατομμύρια για την παραγωγή ενέργειας για να εκπαιδεύουν τα μοντέλα τους. Χαρακτηριστικό είναι και το παράδειγμα της Meta, που πρόσφατα επένδυσε εκατομμύρια στην παραγωγή πυρηνικής ενέργειας.

Το ερώτημα είναι ποια TN θέλουμε; Μια, «ανοιχτή», κτήμα της κοινωνίας ή μια «κλειστή», κομμένη και ραμμένη στα συμφέροντα των μεγάλων εταιριών; Η απάντηση πρέπει να είναι ξεκάθαρη και να τη διεκδικήσουμε συλλογικά: μια TN κτήμα του λαού και των ανθρώπων.

•Πιερής Παναγή
Artificial Intelligence MSc

Βιβλιογραφία

- McCarthy, J., Minsky, M. L., Rochester, N., & Shannon, C. E. 1956. A Proposal for the Dartmouth Summer Research Project on Artificial Intelligence.
- L. Samuel, "Some Studies in Machine Learning Using the Game of Checkers," in *IBM Journal of Research and Development*, vol. 3, no. 3, pp. 210-229, July 1959, doi: 10.1147/rd.33.0210.
- Joseph Weizenbaum. 1966. ELIZA—a computer program for the study of natural language communication between man and machine. *Commun. ACM* 9, 1 (Jan. 1966), 36-45. <https://doi.org/10.1145/365153.365168>
- Dewitt Prat, Lindsey, Olivia Nercy Ndlovu Lucas, Christopher Golias, and Mia Lewis. "Decolonizing LLMs: An Ethnographic Framework for AI in African Contexts." *EPIC Proceedings*. 2024. 45-84. <https://www.epicpeople.org/decolonizing-llms-ethnographic-framework-for-ai-in-african-contexts>. ISSN 1559-8918

Η ΕΔΟΝ και τα τμήματά της

Η Οργανωτική Εξόρμηση αποτελεί βασικό καθήκον των στελεχών της ΕΔΟΝ. Είναι η διαδικασία - ζωοδότης για την Οργάνωση μας. Είναι εκείνη η ταυτοτική διαδικασία, η οποία εξασφαλίζει τον μαζικοπολιτικό χαρακτήρα της οργάνωσης νεολαίας της Αριστεράς, καθώς και την πολιτική «φρεσκάδα» του έμπυχου δυναμικού της.

Επ' αφορμής της διαδικασίας της Οργανωτικής Εξόρμησης, ιδιαίτερη ουσία έγκειται στο να σκιαγραφήσουμε τα τμήματα της Οργάνωσης, τα βασικά τους προστάγματα καθώς και τον ρόλο που επιτελούν.

Παιδικό τμήμα - ΕΔΟΝόπουλα

Εισαγωγικά να σημειώσουμε πως το τμήμα των ΕΔΟΝοπούλλων απευθύνεται σε παιδιά τα οποία δεν μπορούν να αποτελέσουν μέλη της ΕΔΟΝ, εφόσον τα ηλικιακά όρια για εγγραφή κάποιου στην Οργάνωση είναι από 14 μέχρι 33 ετών, ενώ τα ΕΔΟΝοπουλλα απευθύνονται σε παιδιά ηλικίας 6 με 12 ετών.

Παρολαυτά, ιδιαίτερη σημασία έγκειται στο να αναδείξουμε την εξαιρετικής σημασίας αποστολή του τμήματος.

Σκοπός του παιδικού τμήματος είναι η καλλιέργεια των νέων παιδιών με πανανθρώπινα ιδανικά όπως αυτά της ειρήνης, της ελευθερίας, της αποδοχής και της αλληλεγγύης.

Την ίδια ώρα, τα ΕΔΟΝόπουλλα αποβλέπουν στην όξυνση της κριτικής σκέψης των παιδιών, στη δημιουργία αισθήματος συλλογικότητας και δημοκρατίας, στην ανάπτυξη της παιδικής τους δημιουργικότητας, καθώς και στην τριβή τους με τις τέχνες, τον αθλητισμό και ευρύτερα τον πολιτισμό.

Ουσιαστικά, στο τμήμα των ΕΔΟΝοπούλλων ένα παιδί δεν πρόκειται να αποκομίσει πολιτική γνώση με τη «στενή» έννοια, αλλά θα έρθει σε επαφή με αρχές και αξίες ανθρώπινες, που θα το καταστήσουν ένα παιδί με καλλιέργεια και αγάπη για τον συνάνθρωπο.

Ιδίως σε μια κοινωνία όπου διάφοροι θεσμοί όπως το σχολείο ή η εκκλησία επιχειρούν να διαπλάσουν τις συνειδήσεις των παιδιών στα πρότυπα που επιτάσσει η κυρίαρχη ιδεολογία, πολλές φορές εμβολιάζοντας τες με εθνικισμό, συντηρητισμό και μισαλλοδοξία, τα ΕΔΟΝόπουλλα κτίζουν ανθρώπινες αντιστάσεις, αποτελούν μια προοδευτική και ασφαλή διεξοδο για κάθε παιδί.

«...και γίνουμε της λευτεριάς φρουροί και της τιμής».

Μαθητικό Τμήμα - ΠΕΟΜ

Η ΠΕΟΜ συνιστά την πλατιά έκφραση της Αριστεράς εντός των σχολείων της Κύπρου. Ιδρύθηκε το 1955 και κουβαλά ιστορική παρακαταθήκη δεκαετιών, κατά τις οποίες οι μαθητές της Αριστεράς έδωσαν μάχες εντός και εκτός σχολείων ενάντια στην αποικιοκρατία, την κατοχή, τη

συντήρηση και συνολικά για ένα δημοκρατικότερο σχολείο και μια καλύτερη κοινωνία.

Η ΠΕΟΜ απευθύνεται σε όλους τους μαθητές της τρίτης τάξης Γυμνασίου έως την τρίτη τάξη του Λυκείου και προτάσσει την προοδευτική αντίληψη των πραγμάτων, αντιμάχεται τον σκοταδισμό και την ίδια ώρα αγωνίζεται για ουσιαστική, ολική και ριζοσπαστική αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη Κύπρο.

Η ΠΕΟΜ έχει αφήσει ανεξίτηλο το αποτύπωμα της σε όλες τις κατακτήσεις του μαθητικού κινήματος και μπορεί κανείς να πει με βεβαιότητα ότι όσα δικαιώματα απολαμβάνει σήμερα η μαθητική κοινότητα φέρουν την σφραγίδα της. Παράλληλα, έχει ταυτιστεί τόσο με την ίδρυση των αντιπροσωπευτικών οργάνων των μαθητών/τριων, δηλαδή των ΕΣΕΜ και της ΠΣΕΜ, καθώς και με τη διεκδικητική τους στάση και τις κατακτήσεις τα τελευταία αρκετά χρόνια. Μια πρόσφατη μεγαλειώδης κατάκτηση, ανάμεσα σε άλλες, ήταν η κατάργηση των εξετάσεων ανά τετράμηνο, για την οποία το οργανωμένο μαθητικό κίνημα έδωσε πολυετείς αγώνες και με την οποία απέδειξε ότι ο οργανωμένος αγώνας εντός και εκτός δρόμων, μπορεί να φέρει αποτελέσματα.

«Πρώτοι στα μαθήματα, πρώτοι στον αγώνα».

Φοιτητικό Τμήμα – Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών

Η Προοδευτική Κ.Φ., ιδρυθείσα στην Αθήνα το 1974, αποτελεί την πλατιά έκφραση της ΕΔΟΝ ανάμεσα στους φοιτητές/τριες. Η Προοδευτική αποτέλεσε τέκνο της ανάγκης του απεγκλωβισμού του φοιτητικού κινήματος από τα δεσμά του γριβισμού και της ακροδεξιάς, αλλά και της ανάγκης της αντι-ιμπεριαλιστικής πάλης του λαού μας μετά τα γεγονότα του 1974.

Το 1992 οι σκόρπιες οργανώσεις της Προοδευτικής και της «Δημοκρατικής» ανά τόπους ενοποιήθηκαν και έκτοτε αποτελούν το φοιτητικό τμήμα της ΕΔΟΝ. Σήμερα η Προοδευτική δραστηριοποιείται σε πέραν των 15 χώρων σπουδών σε Ελλάδα, Κύπρο και εξωτερικό.

Η Προοδευτική αγωνίζεται για ποιοτική, δημόσια και δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση την ίδια ώρα που καταπιάνεται με τις μικρές και μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι Κύπριοι φοιτητές/τριες σε κάθε χώρο σπουδών. Ακόμη, στέκεται μπροστά στους ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες, καθώς και στην πάλη του λαού μας για απελευθέρωση και επανένωση. Συγκεκριμένα, η αντικατοχική πάλη, η διεθνοποίηση του Κυπριακού και η προώθηση του κυπριακού - και όχι μόνο - πολιτισμού, χαρακτηρίζουν έντονα μέχρι σήμερα την δράση της Προοδευτικής.

Η Προοδευτική έχει ταυτιστεί με την αγωνιστική ιστορία του τριτοβάθμιου οργάνου εκπροσώπησης των φοιτητών/τριών, την ΠΟΦΝΕ-ΠΟΦΕΝ, καθώς και ευρύτερα με όλους τους αγώνες και κατακτήσεις του οργανωμένου φοιτητικού κινήματος.

Η όλη δράση της την έχει καθιερώσει τόσο στις αντιλήψεις του φοιτητόκοσμου όσο και στην κοινωνική συνείδηση ως το πιο ριζοσπαστικό και προοδευτικό τμήμα της κυπριακής νεολαίας.

**«Έλα μαζί μας ποτέ να μην περάσουν,
όσοι μπαρούτι φέρνουν και κακό».**

Τμήμα Νέων Εργαζομένων

Το τμήμα των Νέων Εργαζομένων της ΕΔΟΝ δημιουργήθηκε το 2010 ως αποτέλεσμα της ανάγκης για διακριτή και εξειδικευμένη οργάνωση των Νέων Εργαζομένων.

Οι νέοι εργαζόμενοι της ΕΔΟΝ αποτελούν τον φορέα που μεταφέρει την αριστερή ατζέντα και το πνεύμα της μαχητικότητας και της διεκδίκησης ανάμεσα στις μάζες των νέων εργαζομένων της Κύπρου και στους χώρους δουλειάς. Δηλώνει παρών σε όλους τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες του λαού μας και την ίδια ώρα, σε συνεργασία με την Εργατική Νεολαία της ΠΕΟ, αποσκοπεί στη συνεχή, πολυεπίπεδη και ουσιαστική συνδικαλιστική δράση και παρέμβαση, καθώς και στο να δώσει άμεσες απαντήσεις στις ποικίλες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι εργαζόμενοι στην Κύπρο.

«Δικαίωμα στη δουλειά, δουλειά με δικαιώματα».

Αντί επιλόγου

Κάθε τμήμα της ΕΔΟΝ διατελεί εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στα κοινωνικά δρώμενα, στους αγώνες και της κατακτήσεις του Λαού μας, καθώς και στην αντικατοχική πάλη για απελευθέρωση και επανένωση. Η Οργανωτική Εξόρμηση είναι η διαδικασία που εξασφαλίζει την ικανότητα της Οργάνωσης μας να παρεμβαίνει μαζικά και αποτελεσματικά, να έχει ειδικό βάρος εντός της κοινωνίας.

Με την ανανέωση των μελών μας και την ένταξη νέων συνειδήσεων στις γραμμές μας, εξασφαλίζουμε πως η φωνή της ΕΔΟΝ θα είναι «βροντερή, ακαταμάχητη, βαριά».

Καλλιεργούμε συνειδήσεις που παλεύουν στο σήμερα και οραματίζονται πάντα τον ποιοτικά ανώτερο κόσμο του αύριο: αυτό του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

**• Παναγιώτης Γεωργίου
Μέλος Γραμματείας Προοδευτικής Κ.Φ.
Μέλος Κεντρικού Συμβουλίου ΕΔΟΝ**

Ποια είναι η ΕΔΟΝ

Επωνυμία	Ενιαία Δημοκρατική Οργάνωση Νεολαίας - ΕΔΟΝ.
Έτος Ίδρυσης	Το 1944 ιδρύεται η ΑΟΝ (Ανορθωτική Οργάνωση Νεολαίας). Η ΕΔΟΝ παίρνει τη σκυτάλη το 1959.
Χαρακτήρας	Αυτοτελής - Πρωτοπόρα - Δημοκρατική - Μαζική - Πολιτική - Πολιτιστική.
Ιδεολογία	Συστατικό μέρος της Αριστεράς και του Λαϊκού Κινήματος.
Μορφές Δράσης	Κινητοποιήσεις, Πορείες, Εκστρατείες, Παρεμβάσεις σε κρατικούς και κοινωνικούς φορείς, Συζητήσεις, Εκδηλώσεις κ.α.
Διεθνής Δράση	Κρατικό Μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαίων (ΠΟΔΝ). Από το 2019 μέλος των βρετανικών στην προεδρία της ΠΟΔΝ. Σήμερα είναι μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΔΝ και μέλος της Ομάδας Εργασίας των Συνσυνεργιστών Ευρωπαϊκών Κομμουνιστικών Οργανώσεων Νεολαίας (ΕΣΚΟΖΕ).
Εκφραστικό Όργανο	Νεολαία Εκδίδεται την 1η Κυριακή κάθε μήνα

Μέλος της ΕΔΟΝ

Νέοι και Νέες	Μαθητές, Φοιτητές, Νέοι Εργαζόμενοι και Άνεργοι
Ηλικία	14 μέχρι 33 χρόνων.
Προϋπόθεση	Να συμφωνεί με τις βασικές αρχές και το καταστατικό της Οργάνωσης.
Δικαιώματα	1) Να συζητά, να εκφράζει την άποψη του και να αποφασίζει για όλα τα ζητήματα που τίθενται στην Οργάνωση. 2) Να εκλέγει και να εκλεγεί στα σώματα της Οργάνωσης. 3) Να συμμετέχει στις δραστηριότητες της Οργάνωσης.
Υποχρεώσεις	1) Να προσφέρει τις υπηρεσίες του για την υλοποίηση των στόχων και των επιδιώξεων της Οργάνωσης. 2) Να υπερασπίζεται την ιδεολογία και τις θέσεις της ΕΔΟΝ. 3) Να συμμετέχει στις συνεδρίες και στις συνελεύσεις της Τοπικής του Οργάνωσης. 4) Να πληρώνει τη συνδρομή του.

Νέα χρονιά, νέοι αγώνες: να δυναμώσουμε τη φωνή μας στα σχολεία

Μια ακόμη σχολική χρονιά ξεκινά. Οι αυλές θα γεμίσουν ξανά με φωνές και γέλια, αλλά και με το γνώριμο άγχος. Ως μαθητές ξέρουμε ότι η καθημερινότητά μας δεν είναι τόσο ανέμελη όσο θέλουν να την παρουσιάσουν. Ελλείψεις σε καθηγητές, σε σχολικούς ψυχολόγους, πολλά κτιριακά προβλήματα, μαραθώνιος για κάλυψη της τεράστιας ύλης, φροντιστήρια που πληρώνουν οι γονείς μας για να καλύψουμε τις «τρύπες» του συστήματος. Αυτές δεν είναι τυχαίες αδυναμίες - είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που βλέπουν την παιδεία σαν δαπάνη και όχι σαν δικαίωμα.

Δεν είναι τυχαίο που η ΠΕΟΜ, σε συνεργασία με το ΑΚΕΛ, ξεκίνησε την εκστρατεία συλλογής σχολικής γραφικής ύλης. Όχι, δεν κάνουμε «φιλοanthρωπία». Δείχνουμε έμπρακτα αλληλεγγύη σε συμμαθητές μας που έχουν ανάγκη, ενώ ταυτόχρονα καταγγέλλουμε την κρατική ανεπάρκεια που αφήνει οικογένειες να παλεύουν μόνες για τα αυτονόητα. Σε μια χώρα που καυχιέται για «ανάπτυξη», δεν είναι αποδεκτό να υπάρχουν παιδιά χωρίς τετράδιο, τσάντες και πένες.

Οι λύσεις δεν θα έρθουν από πάνω. Θα έρθουν από εμάς, όταν οργανωθούμε και παλεύουμε συλλογικά. Η ΠΕΟΜ, το μαθητικό κίνημα της ΕΔΟΝ, ήταν και θα παραμείνει μπροστά στους αγώνες για μια εκπαίδευση που θα μορφώνει και δεν θα εξοντώνει. Για ένα σχολείο που θα καλλιεργεί αξίες αλληλεγγύης και συνεργασίας, όχι μόνο ανταγωνισμό. Για μια κοινωνία που θα στηρίζει τα παιδιά της και θα παλεύει για ειρήνη και δικαιοσύνη.

Η νέα σχολική χρονιά δεν είναι μόνο νέα ύλη και νέα βιβλία. Είναι και νέα μάχη. Να δυναμώσουμε την ΠΕΟΜ, να δυναμώσουμε τη φωνή μας, να απαιτήσουμε μια πραγματικά δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους.

Η πρώτη περίοδος που θα μπορούμε στα σχολεία, θα πρέπει να μας βρει έτοιμους για να οργανώσουμε νέα μέλη στην ΕΔΟΝ! Να φέρουμε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο μαζί μας, στον αγώνα για ένα αλλιώςτικό σχολείο, για μια διαφορετική κοινωνία. Είμαστε πολλοί αλλά δεν αρκούμε. Οι αγώνες μας έχουν αποτέλεσμα αλλά αυτό δεν είναι αυτονόητο. Μόνο όταν κάνουμε βήματα προς τα εμπρός, σε κάθε οργανωτική εξόρμηση, θα μπορέσουμε να κάνουμε και το άλμα!

Καλή αγωνιστική χρονιά - και φέτος να ακουστεί ακόμα πιο δυνατά: οι μαθητές έχουμε φωνή και δεν σιωπούμε!

Θεοδώρα Σάντη
ΠΕΟΜ Λεμεσού

Παγκύπρια Εκστρατεία Συλλογής Γραφικής Ύλης

Το ΑΚΕΛ, η ΕΔΟΝ και η φρονιμάς του Λαϊκού Κινήματος οργανώνουν εκστρατεία για τη συλλογή γραφικής ύλης, για συμμαθητές που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

- Ημερομηνίες Συλλογής: 25/9 - 3/9
- Χώροι Συλλογής: Κ.Ε. ΑΚΕΛ, Κ.Ε. ΕΔΟΝ, Επισκοπικό Γραφείο ΑΚΕΛ, ΕΔΟΝ, Π.Ο.Ο
- Τηλέφωνο Επισκεπτικού: 22766459

Συμμετέχουν:
Επαύλιο, Φαλά, Φακός, Κοκκίνης, Τσίβας, Νηδία, Σπυριδάκης, Πένες, Χάρους, Τη. Ρουσσός, Γεωργίου Ουγκά, Ρουτί

Zivania
LOEL

Η πρώτη Ζιβανία της Κύπρου

ΠΕΤΟ ΜΕ ΜΕΤΡΟ
potomemetro.com

Στέλιος Καζαντζίδης: Όσα δεν είδες στο «Υπάρχω» «Ας μην ξεχνάμε όλοι μας, μες στη ζωή ετούτη, με τον ιδρώτα του φτωχού πως βγαίνουνε τα πλούτη...»

Η «φωνή του λαού», ο «τραγουδιστής της ξενιτιάς», το «σύμβολο της προσφυγιάς», ο «Μεγάλος Στέλιος», ο Στέλιος Καζαντζίδης. Γεννημένος στις 29 Αυγούστου 1931 στη Νέα Ιωνία, μετά τον ξεριζωμό που βίωσαν οι γονείς του ερχόμενοι από τον Πόντο.

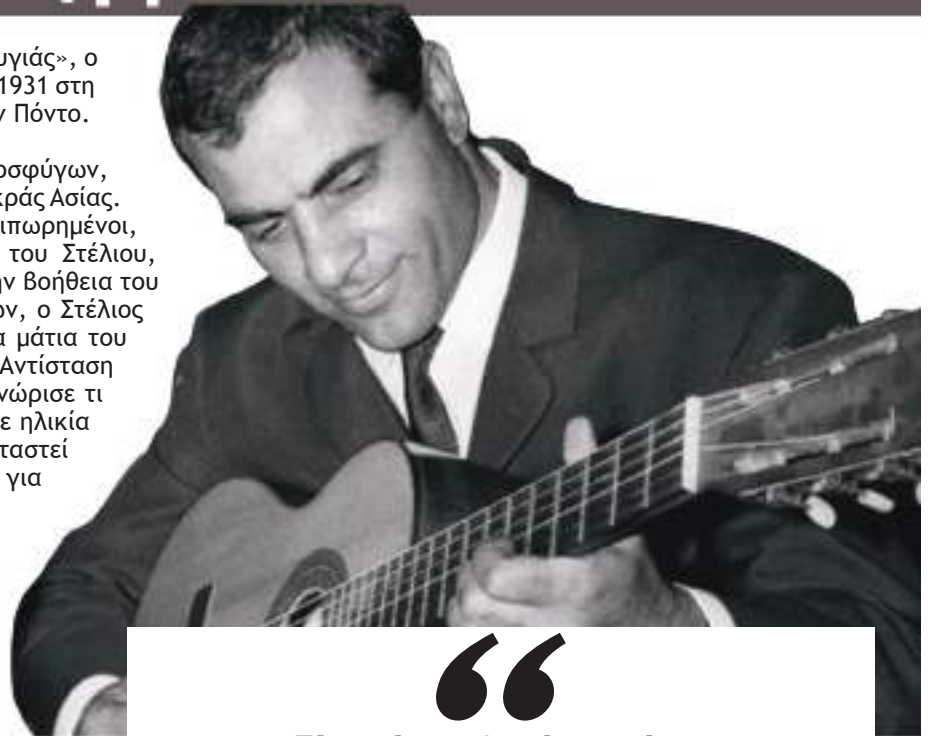
Ο Στέλιος, για κάποιο χρονικό διάστημα, έδωσε χαμόγελο σε μια οικογένεια προσφύγων, αφού το 1922 φεύγουν από τον Πόντο μαζί με άλλα δύο εκατομμύρια Έλληνες της Μικράς Ασίας. Ο πατέρας του, Χαράλαμπος και η μητέρα του, Γεσθημανή, πάμφτωχοι και ταλαιπωρημένοι, φτάνουν στη Νέα Ιωνία προσπαθώντας να κάνουν μια νέα αρχή. Ο πατέρας του Στέλιου, οικοδόμος στο επάγγελμα, έχτισε το προσφυγικό τους σπίτι με τα χέρια του, με την βοήθεια του Στέλιου και της μητέρας του. Από την τρυφερή ηλικία των δεκατεσσάρων χρόνων, ο Στέλιος γνωρίζει τι θα πει φασισμός, αφού ταγματασφαλίτες δολοφόνησαν μπροστά στα μάτια του ίδιου και της μητέρας του, τον πατέρα του, που είχε πάρει μέρος στην Εθνική Αντίσταση στις γραμμές του ΕΑΜ, όντας πρόεδρος της ΕΤΑ (Εθνική Τεχνική Αλληλεγγύη). Γνώρισε τι σήμαινε αστυνομικό τμήμα και χίτες, που τσάκισαν στο ξύλο τον ίδιο τον Στέλιο σε ηλικία 12 ετών, γνώρισε τι σημαίνει βιοπάλη, καθώς ανέλαβε ό,τι δουλειά μπορεί να φανταστεί κανείς, ως ακθοφόρος, μικροπωλητής, εργάτης στις οικοδομές και σε εργοστάσια, για να ζήσει τη μητέρα του και το μικρό του αδελφό.

Κατά την στρατιωτική του θητεία βασανίζεται, ενώ για αρκετό καιρό εξορίζεται στην Μακρόνησο, όπου γράφει το τραγούδι «Κοινωνία». Οι κακουχίες που πέρασε ο Στέλιος από νεαρή ηλικία, αφήνουν ανεξίτηλη την σφραγίδα τους στον ίδιο, καθώς και στην πορεία του με το τραγούδι. Υπήρξε όχι μόνο μια μεγάλη φωνή του λαϊκού τραγουδιού, αλλά αποκούμπι για την εργατική τάξη. Τα πλατιά λαϊκά στρώματα ταυτίστηκαν με τα τραγούδια του Καζαντζίδη. Έχει χαρακτηριστεί ο τραγουδιστής της «ήττας». Της ήττας του λαϊκού κινήματος μετά τον εμφύλιο, της ήττας ενός λαού που γνώρισε τις σκληρές κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της μεταπολεμικής περιόδου, που εξαναγκάστηκε να πάρει το δρόμο της μετανάστευσης, της προσφυγιάς και του ξεριζωμού. Δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει πως ο Καζαντζίδης έκφρασε με τον πιο χαρακτηριστικό και αυθεντικό τρόπο την πίκρα, τον πόθο, τον καημό αυτής της ήττας.

Ο Στέλιος Καζαντζίδης εξέφρασε με το έργο και τη στάση του μια βαθιά ταξική τοποθέτηση. Ο ίδιος δήλωνε πως «τραγούδησα για τους φτωχούς και τους καταφρονεμένους». Δεν αντιμετώπισε ποτέ το τραγούδι ως απλή καριέρα, αλλά ως μέσο κοινωνικής έκφρασης και καταγραφής της ζωής των φτωχών, των εργατών και των μεταναστών. Στίχοι που μιλούν για πείνα, αδικία, ξενιτιά και μόχθο αναδείκνυαν τη δική του καταγωγή και βιώματα, ενώ ο τρόπος που τραγουδούσε μετέδιδε γνήσια συγκίνηση και αλήθεια.

Η σχέση του Καζαντζίδη με το κεφάλαιο, που στην περίπτωση του περικλειόταν γύρω από τις δισκογραφικές εταιρείες, υπήρξε συγκρουσιακή όσο λίγες. Χάρη στις πρώτες του συνεργασίες με τη Columbia, η φωνή του έφτασε σε κάθε σπίτι και έγινε το εμπορικότερο όνομα της ελληνικής μουσικής. Χαρακτηριστικά, ο δίσκος «Μαντουμπάλα/Δυο πόρτες έχει η ζωή» έκανε πωλήσεις που έφτασαν τις 100.000, όταν δεν υπήρχαν ούτε 40.000 πικάπ στην Ελλάδα. Παρά τις χωρίς προηγούμενο πωλήσεις και τη στιγμή που η εταιρεία έβγαλε 3.000.000 από τον δίσκο, ο ίδιος ο τραγουδιστής έλαβε λιγότερες από 1.000 δραχμές. Αυτό, συνέβη, καθώς οι τραγουδιστές τότε πληρώνονταν ένα εφάπαξ ποσό για τον κάθε δίσκο και δεν λάμβαναν ποσοστά από τις πωλήσεις. Ο ίδιος δεν άργησε να καταλάβει την αδικία με την επιβολή τέτοιων συμβολαίων, τα οποία ουσιαστικά μετέτρεπαν τον καλλιτέχνη σε εργαλείο παραγωγής κέρδους. Υπήρξε ο πρώτος που διεκδίκησε για τον κλάδο του ποσοστά και η προσπάθειά του είχε θετικό αποτέλεσμα. Σύμφωνα με τον Ζαμπέτα, «με μία κίνηση, ο Καζαντζίδης, καθάρισε για όλο το συνάφι». Αποτέλεσμα της σύγκρουσης με τις δισκογραφικές εταιρείες ήταν αν μείνει μακριά από τη δισκογραφία για περίπου δώδεκα χρόνια. Το 1965, σε ηλικία 34 ετών, αποχωρεί οριστικά και αμετάκλητα από τα νυχτερινά κέντρα. Αιτία ήταν η αποστροφή του για την κατάσταση που επικρατούσε στα νυχτερινά μαγαζιά. Ο Καζαντζίδης επεδίωκε να κρατάει χαμηλά τις τιμές και να ελέγχει την ποιότητα του φαγητού και των ποτών ώστε να μην γίνεται αсуδοσία. Η Μαρινέλλα αναφέρει πως μόνο στο μαγαζί που ο Καζαντζίδης δούλευε, απαγορευόταν (από τον ίδιο φυσικά) οι τραγουδίστριες να κάθονται στα τραπέζια των εύρωστων οικονομικά πελατών.

Ο Στέλιος Καζαντζίδης υπήρξε η απόλυτη φωνή των Ελλήνων μεταναστών, ιδιαίτερα στη Γερμανία, τον Καναδά και την Αυστραλία. Τα τραγούδια του δεν περιέγραφαν μόνο τον προσωπικό πόνο και τη μοναξιά, αλλά εξέφραζαν τον συλλογικό καημό των ανθρώπων που είχαν αφήσει πίσω τις πατρίδες τους για ένα καλύτερο μέλλον. Η ξενιτιά, η νοσταλγία και η αγωνία για επιβίωση ήταν μόνιμα θέματα στις ηχογραφήσεις του, ενώ

“
Είναι τόσο σκληρός ο αγώνας
μα τόσο γλυκός
είναι τόσο μεγάλη η ζωή όταν ζεις διαρκώς
και έτσι φθάνεις στο τέρμα χωρίς να ‘χεις
νιώσει μικρός
και παλεύεις, πεθαίνεις, περνάς μα δεν είσαι
νεκρός
”

οι συναυλίες του στο εξωτερικό γίνονταν μεγάλες συγκεντρώσεις κοινού που ένιωθε πως έβλεπε «δικό του άνθρωπο» να τραγουδά την καθημερινότητά του. Μέσα από τη φωνή του, η αποξένωση και η πίκρα της μετακίνησης μετατρέπονταν σε κοινή εμπειρία και αίσθημα αλληλεγγύης, καθιστώντας τον Καζαντζίδη όχι μόνο καλλιτεχνικό σύμβολο, αλλά και κοινωνικό σημείο αναφοράς για την ελληνική διασπορά.

Ο Στέλιος απεχθανόταν το άδικο, μισούσε την κοινωνική αδικία και τις πηγές από τις οποίες εκπορεύεται. Αντίθετα, λάτρευε τους απλούς ανθρώπους, τους βιοπαλαιστές του μεροκάματου, γενικότερα τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους μετανάστες, τους καταπιεσμένους και διωγμένους από την οικονομική και πολιτική εξουσία της κυρίαρχης τάξης. Γι' αυτούς τραγούδησε. Όλα τα χρόνια της ζωής του, στα κάτω και τα πάνω της, ακόμα και τότε που είχε τον κόσμο όλο «στα πόδια του», η κοσμοθεωρία του παρέμεινε ακλόνητη.

•Αγγελος Δημητρίου
Συντακτική Επιτροπή «ν»
Μέλος Εκτελεστικού Συμβουλίου ΕΔΟΝ

«Ό,τι έχουμε είμαστε εμείς, οργανωμένα – συλλογικά»

Το νέο ακαδημαϊκό έτος πλησιάζει, όμως τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες παραμένουν. Στο παρασκήνιο της έναρξης της πανεπιστημιακής πορείας τους, κρύβονται καθημερινές δυσκολίες που τους απομακρύνουν από την ουσιαστική μόρφωση και μια αξιοπρεπή ζωή. Η στεγαστική κρίση, η ακρίβεια, τα υπέρογκα δίδακτρα στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η επισφαλής εργασία, η αβεβαιότητα για το μέλλον και η διαρκής υπονόμευση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της Ανώτατης Εκπαίδευσης συνθέτουν την πραγματικότητα για χιλιάδες νέους και νέες, τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό.

Ως Προοδευτική ΚΦ, το φοιτητικό κομμάτι της ΕΔΟΝ, στεκόμαστε δίπλα στον φοιτητόκοσμο αναδεικνύοντας τα προβλήματα τους και παλεύοντας για μια πραγματικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, που θα έχει ως επίκεντρο τον ίδιο τον φοιτητή και την παροχή ουσιαστικής γνώσης.

Τα προβλήματα εντείνονται ακόμη περισσότερο για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες του εξωτερικού. Στην Ελλάδα τα ενοίκια έχουν φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη, ιδιαίτερα σε πόλεις με μεγάλη φοιτητική ζήτηση όπως η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και το Ηράκλειο. Την ίδια ώρα, οι φοιτητικές εστίες παραμένουν απρόσιτες για την πλειονότητα, καθώς τα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια είναι εξαιρετικά περιοριστικά, αποκλείοντας ουσιαστικά χιλιάδες δικαιούχους. Η διαδικασία εγγραφής στα ελληνικά πανεπιστήμια παραμένει πολύπλοκη, χρονοβόρα και κοστοβόρα για τις οικογένειες. Η πρόσβαση στη χώρα δυσκολεύεται ακόμη περισσότερο λόγω της απουσίας απευθείας πτήσεων και των πανάκριβων αεροπορικών εισιτηρίων, που συχνά ξεπερνούν τα 200 ευρώ - ποσό δυσβάσταχτο για ένα φοιτητή που χρειάζεται να μετακινείται τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο. Επιπρόσθετα, η επιβολή του απαράδεκτου ορίου σπουδών «v+2» αγνοεί τις αντικειμενικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές και λειτουργεί εκβιαστικά, εντείνοντας την πίεση και την ανασφάλεια. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, προστίθενται και οι τραπεζικές χρεώσεις, όπως αυτή των αναλήψεων από ΑΤΜ.

Στη Κύπρο, η κυβέρνηση συνεχίζει να επιδεικνύει παντελή έλλειψη πολιτικής βούλησης και ουσιαστικού πλάνου για την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος. Τα ενοίκια έχουν εκτοξευθεί - στη Λευκωσία αγγίζουν τα 800 ευρώ, ενώ στη Λεμεσό φτάνουν μέχρι και τα 1.200 ευρώ - μετατρέποντας τη φοιτητική στέγαση σε προνόμιο για λίγους. Παράλληλα, η απλήρωτη πρακτική άσκηση έχει κανονικοποιηθεί ως τάχα απαραίτητο βήμα, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για εργασιακή εκμετάλλευση. Το υψηλό κόστος ζωής, σε συνδυασμό με τους χαμηλούς μισθούς και τα δυσβάσταχτα ενοίκια, σπρώχνει ολόένα και περισσότερους νέους εκτός εκπαίδευσης. Την ίδια στιγμή, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες επωμίζονται το πλήρες βάρος της απόκτησης των συγγραμμάτων που απαιτεί η σχολή τους, χωρίς καμία ουσιαστική κρατική στήριξη.

Στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η κατάσταση είναι εξίσου ασφυκτική. Τα δίδακτρα παραμένουν εξωφρενικά ψηλά, ενώ σε πολλές περιπτώσεις αυξάνονται αυθαίρετα μετά το τέλος του πρώτου έτους λειτουργίας των προγραμμάτων σπουδών. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες καλούνται, επιπλέον, να καλύψουν από την τσέπη τους το κόστος για τον απαραίτητο εξοπλισμό, που συχνά ανέρχεται σε εκατοντάδες ευρώ. Όλα αυτά συμβαίνουν σε ένα περιβάλλον όπου ο έλεγχος των ιδιωτικών πανεπιστημίων από τον αρμόδιο φορέα αξιολόγησης είναι ανεπαρκής και αναποτελεσματικός, επιτρέποντας την αυθαιρεσία και τη λειτουργία των πανεπιστημίων με καθαρά κερδοσκοπικά κριτήρια.

Γενικότερα το κυριότερο ζήτημα με το οποίο καλείται να έρθει αντιμέτωπη η φοιτώσα νεολαία είναι αυτό της Κρατικής Φοιτητικής Μέριμνας. Οι κυβερνήσεις Αναστασιάδη και Χριστοδουλίδη όχι απλά δεν ενίσχυσαν το κονδύλι της Κρατικής Φοιτητικής Χορηγίας, αλλά την κατακρεούργησαν με την πρώτη κυβέρνηση σε βάθος δεκαετίας να αποκόπτει 24 εκατομμύρια ευρώ και τη σημερινή κυβέρνηση να αποκόπτει ακόμα 2,8 εκατομμύρια ευρώ, με τη δικαιολογία ότι τα προηγούμενα χρόνια δεν εξαντλούσαν ολόκληρο το κονδύλι της φοιτητικής χορηγίας. Συνειδήτα ξεχνούν να αναφέρουν ότι ο λόγος που γίνεται αυτό είναι επειδή τα υφιστάμενα κριτήρια για τη χορηγία δεν αντικατοπτρίζουν τα σύγχρονα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα, με αποτέλεσμα οικογένειες που την έχουν ανάγκη να μην τη δικαιούνται.

Πέραν από την προώθηση αντιφοιτητικών πολιτικών, η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να εμπορευματοποιήσει τα πάντα, έβαλε στο στόχαστρο ακόμα και την εκπαίδευση. Η έγκριση του κυβερνητικού νομοσχεδίου για τα αγγλόφωνα αυτοχρηματοδοτούμενα προγράμματα σπουδών ανοίγει επισήμως το δρόμο για την καταβολή διδάκτρων στα δημόσια πανεπιστήμια σε προπτυχιακό επίπεδο - δίδακτρα τα οποία θα είναι στο ίδιο ύψος με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ελλοχεύει πολλούς κινδύνους, όπως η δημιουργία

“

**Ακόμη και μέσα στις
πιο αντίξοες συνθήκες,
με οργάνωση και
συλλογικότητα,
μπορούμε να πετύχουμε
πολλά και να σπάσουμε
τα αδιέξοδα στα οποία
μας οδηγούν.**

”

φοιτητών δύο ταχυτήτων - αυτούς που μπορούν να πληρώσουν και αυτούς που δεν μπορούν -, καθώς και τη νοοτροπία της αυτοσυντήρησης των πανεπιστημίων. Είναι πλέον ξεκάθαρο πως το Υπουργείο Παιδείας θέλει πανεπιστήμια για ΠΕΛΑΤΕΣ και ΟΧΙ ΓΙΑ ΦΟΙΤΗΤΕΣ.

Η συνολική έλλειψη πολιτικής βούλησης από όλα τα κόμματα - με μοναδική εξαίρεση το ΑΚΕΛ - αλλά και από την ίδια την Κυβέρνηση, να αντιμετωπίσουν ουσιαστικά τα προβλήματα των φοιτητών και φοιτητριών, αποτελεί μια πραγματικότητα λυπηρή και βαθιά ανησυχητική. Αποτυπώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τη γύμνια της σύγχρονης κοινωνίας απέναντι στις ανάγκες και τα δικαιώματα της νέας γενιάς.

Η επίλυση, λοιπόν, όλων αυτών των φοιτητικών προβλημάτων δεν είναι πολυτέλεια, αλλά αναγκαία προϋπόθεση για μια δίκαιη και ισότιμη εκπαίδευση. Ως Προοδευτική και ως ΕΔΟΝ, συνεχίζουμε να παλεύουμε για τα δικαιώματα όλων των φοιτητών και φοιτητριών, διεκδικώντας δημόσια και δωρεάν πανεπιστήμια που να υπηρετούν τη μόρφωση και όχι το κέρδος. Στηρίζουμε συλλογικά κάθε φωνή που αντιστέκεται, διεκδικεί και οραματίζεται ένα καλύτερο αύριο για όλους τους νέους και νέες για να χτίσουμε ένα κόσμο στο μπόι των ονείρων μας όπως είπε και

ο Νίκος Μπελογιάννης.

•Μελίνα Χριστοφόρου
Οργανωτική Γραμματέας Τ.Ο. ΕΔΟΝ Αθήνας

Η ΑΤΑ ανήκει στους εργαζόμενους Καμία υποχώρηση

Η ιστορική κατάκτηση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ), αδιαμφισβήτητα έχει αποτελέσει ένα διαχρονικό εργαλείο στα χέρια των εργαζομένων για αποκατάσταση της αγοραστικής αξίας του μισθού τους. Ένα εργαλείο που από την πρώτη μέρα κατάκτησης του, με πρωτοπόρα την ΠΣΕ-ΠΕΟ, βρίσκεται στο στόχαστρο της εργοδοσίας.

Η πρώτη εμφάνιση του αιτήματος για μηχανισμό αποκατάστασης της αγοραστικής αξίας του μισθού συναντάται την δεκαετία του 1940, ενώ από το 1960 και μετά, η πρόνοια για ΑΤΑ βρίσκεται σε όλες τις συλλογικές συμβάσεις. Σε αυτά τα 81 χρόνια η ΑΤΑ αποτελεί σημείο σύγκρουσης μεταξύ του κεφαλαίου και των εργαζομένων.

Σήμερα, γινόμαστε μάρτυρες της προσπάθειας ενός πανσυνδικαλιστικού μετώπου, με κινητήριο δύναμη την ΠΕΟ, να διεκδικήσει το αυτονόητο: η ΑΤΑ να επεκταθεί για να καλύψει όλους τους μισθωτούς της χώρας και να αποδίδεται με βάση τη φιλοσοφία της, που είναι η αποκατάσταση της αγοραστικής δύναμης των μισθών.

Τι είναι η ΑΤΑ;

Η ΑΤΑ είναι ο μηχανισμός που αποκαθιστά την αγοραστική δύναμη των μισθών σε περίοδο πληθωρισμού. Με απλά λόγια, εάν ένας εργαζόμενος παίρνει μισθό 1000 ευρώ και η τιμή του ψωμιού είναι 2 ευρώ, τότε η αγοραστική δύναμη του μισθού σε σχέση με το ψωμί είναι 500 ψωμιά. Αν υπάρξει αύξηση της τιμής του ψωμιού και ο μισθός παραμείνει στα 1000 ευρώ, τότε η αγοραστική δύναμη του μισθού μειώνεται.

Η ΑΤΑ έρχεται να ανεβάσει τους μισθούς στο επίπεδο που αποκαθιστά την αγοραστική τους δύναμη.

Στο στόχαστρο της εργοδοσίας

Ακόμη και με καπιταλιστικούς όρους, η ΑΤΑ μπορεί να συμβάλει στην οικονομία παρά τα όσα ισχυρίζονται οι εργοδοτικές οργανώσεις, οι οποίες προσπαθούν με κάθε ευκαιρία να εξοντώσουν τον μηχανισμό της ΑΤΑ.

Τη δεκαετία του '40 η απάντηση των εργοδοτών, σε πλήρη συνεργασία με το αποικιοκρατικό καθεστώς, στο αίτημα της ΑΤΑ ήταν οι απολύσεις και σε αρκετές περιπτώσεις οι φυλακίσεις. Στις μέρες μας και αφού το εργατικό κίνημα κατάφερε να περιφρουρήσει τον θεσμό, οι εργοδότες προσπαθούν να πείσουν για κατάργηση της ΑΤΑ, παρουσιάζοντας λογικοφανή επιχειρήματα, τα οποία όμως δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Το επιχείρημα ότι η ΑΤΑ οδηγεί σε στρεβλώσεις στην οικονομία αποτελεί φτιασιδώμα της προσπάθειας τους για αύξηση των κερδών τους εις βάρος των εργαζομένων. Οι προσπάθειες κατάργησης του μηχανισμού τιμαριθμικής αναπροσαρμογής φουντώνουν κάθε φορά που βρίσκει εύφορο έδαφος η εργοδοτική πλειυρά.

Το εργατικό κίνημα έδωσε και δίνει μεγάλη μάχη για διαφύλαξη της ΑΤΑ γιατί αποτελεί δικαίο και αναγκαίο αίτημα. Στην προσπάθεια διαφύλαξης της ουσίας του μηχανισμού της ΑΤΑ υπήρξαν και υποχωρήσεις από το εργατικό κίνημα μέσα σε αυτά τα 81 χρόνια, όπως το 1974 που αποδέχτηκε αναβολή της καταβολής τιμαριθμικής αναπροσαρμογής για 3 χρόνια, καθώς και το 2013 που υπήρξε παγοποίηση της ΑΤΑ για 5 χρόνια. Μέσα σε αντίξοες συνθήκες, το εργατικό κίνημα με κύριο εκφραστή του την ΠΕΟ, κατάφερε να κρατήσει ζωντανό τον μηχανισμό της ΑΤΑ.

Πώς φτάσαμε στο σήμερα;

Από το 2018, μετά τη λήξη της περιόδου παγοποίησης, συμφωνήθηκε όπως η ΑΤΑ υπολογίζεται σε ετήσια βάση αντί σε εξαμηνιαία και αποδίδεται στο 50%.

Η ΑΤΑ δεν είναι νομοθετική ρύθμιση αλλά πρόνοια των συλλογικών συμβάσεων, γι αυτό και αποδίδεται στους εργαζομένους των κλάδων/επαγγελμάτων που καλύπτονται με συλλογική σύμβαση.

Η συμφωνία μεταξύ εργοδοτικών οργανώσεων και συντεχνιών είχε ισχύ μέχρι 31/12/2020 και λόγω της πανδημίας ανανεώθηκε με τους ίδιους όρους για ακόμα ένα χρόνο (31/12/2021).

Μετά την παναπεργία στις 26 Ιανουαρίου 2023, υπογράφηκε η ανανέωση της «Μεταβατικής Συμφωνίας» για την ΑΤΑ, με ισχύ ισχύ από 1η Ιουνίου 2023 μέχρι 30 Ιουνίου 2025, σύμφωνα με την οποία η ΑΤΑ καταβάλλεται σε ποσοστό 66,7%, ενώ σύμφωνα με το πλαίσιο των μεταβατικών συμφωνιών θα πρέπει να αποκατασταθεί πλήρως στο 100%.

Σημειώνεται, επίσης, πως παρά την οδηγία της ΕΕ, η οποία συστήνει την ενίσχυση της κάλυψης των εργαζομένων από συλλογικές συμβάσεις σε ποσοστό άνω του 80%, το Υπουργείο Εργασίας δεν έχει ακόμη καταρτίσει σχετικό οδικό χάρτη.

Η καθυστέρηση τόσο στην εφαρμογή της ευρωπαϊκής οδηγίας, όσο και στην αποκατάσταση της ΑΤΑ βολεύει τους εργοδότες, καθώς στοχεύοντας στην ΑΤΑ η εργοδοσία στοχεύει και τις συλλογικές συμβάσεις, τις οποίες θέλει να φέρει στα μέτρα των δικών της συμφερόντων.

Οργάνωση και αγώνας

Μετά τις πρόσφατες εξελίξεις και διαπραγματεύσεις για συνομιλοποίηση συμφωνίας για την ΑΤΑ, οι οποίες οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο με ευθύνη και της κυβέρνησης, η Πανσυνδικαλιστική έχει ήδη καταστήσει σαφές πως σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, οι οργανώσεις είναι έτοιμες να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις, καλώντας τους εργαζομένους σε κατάσταση ετοιμότητας.

Τόσο η εργοδοσία όσο και η κυβέρνηση οφείλουν να θυμούνται πως η υπομονή των εργαζομένων δεν είναι ανεξάντλητη. Οι εργαζόμενοι μπορούν πλέον να δουν ξεκάθαρα πως ο μόνος δρόμος θα είναι η επαγρύπνηση και η ετοιμότητα για διαφύλαξη του αυτονόητου δικαιώματος σε αξιοπρεπή ζωή και εργασία.

Η ιστορία απέδειξε πως κάθε κατάκτηση εδραιώνεται μόνο μέσα από συλλογική δράση, ενότητα και αγώνα.

Η ΑΤΑ δεν είναι προνόμιο - είναι δικαίωμα. Είναι καρπός αγώνων, θυσιών και αταλάντευτης διεκδίκησης.

Οι εργαζόμενοι δεν ζητούν τίποτε περισσότερο απ' αυτό που τους ανήκει!

• Καλλής Αντούνας
Τ.Ο. ΕΔΟΝ Νέων Εργαζομένων Περιφέρειας Ιθαλίου

Συνέντευξη
με τον νέο
πρόεδρο της ΠΟΔΝ
**Gonçalo
Lopes**

«Εμπρός για το μέλλον μας! Ενωμένοι ενάντια στον ιμπεριαλισμό! Για τα δικαιώματα των νέων, για να χτίσουμε έναν κόσμο κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας!»

Τον περασμένο Μάιο πραγματοποιήθηκε στη Ναμίμπια της Αφρικής η Γενική Συνέλευση της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαίων (ΠΟΔΝ). Στη Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκαν εκλογές για την ανάδειξη της νέας ηγεσίας της Ομοσπονδίας. Στην Προεδρία εκλέγηκε η Κομμουνιστική Νεολαία Πορτογαλίας (JCP), με τον συναγωνιστή Gonçalo Lopes να αναλαμβάνει τον ρόλο του Προέδρου.

Εξ αφορμής της ανάληψης των νέων καθηκόντων του συντρόφου, η Συντακτική Επιτροπή και το Γραφείο Διεθνών Σχέσεων της ΕΔΟΝ επικοινωνήσαν με τον ίδιο προκειμένου να μας παραχωρήσει μια συνέντευξη, αναφορικά με τις πολιτικές προτεραιότητες της νέας συλλογικής ηγεσίας της Ομοσπονδίας.

Συναγωνιστή, καταρχάς να συγχαρούμε τόσο την Οργάνωση σου, αλλά και εσένα προσωπικά για την ανάληψη της Προεδρίας της ΠΟΔΝ και να ευχηθούμε να έχεις μια παραγωγική θητεία.

Πρόσφατα πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση της ΠΟΔΝ, κατά την οποία εκλέχθηκαν το νέο Γενικό Συμβούλιο και η νέα ηγεσία της Ομοσπονδίας. Ποιες είναι οι κύριες αποφάσεις της Συνέλευσης και ποιες είναι οι βασικές προτεραιότητες της νέας ηγεσίας;

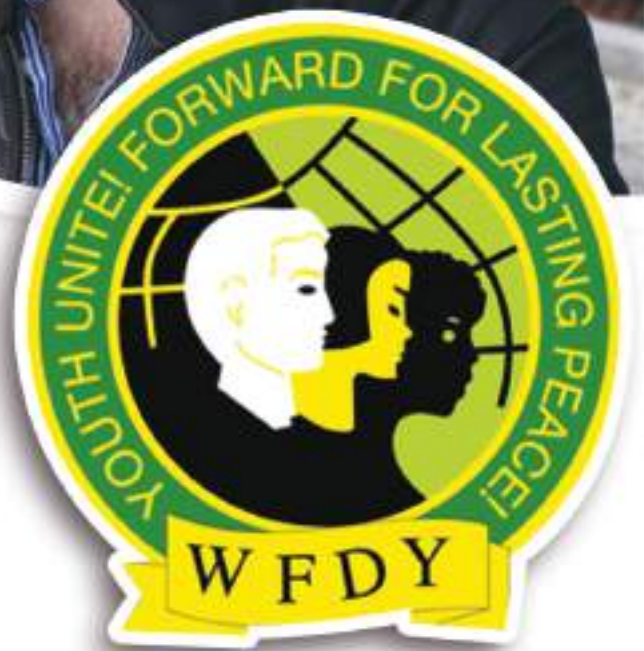
Πριν αναφερθώ στις συγκεκριμένες αποφάσεις της τελευταίας Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας, θα ήθελα να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά τη νεολαία του κόμματος SWAPO για τη φιλοξενία της Συνέλευσης, καθώς και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς την Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Ναμίμπια και μέσω αυτής, προς όλο τον λαό της Ναμίμπια που μας υποδέχτηκε τόσο θερμά στη χώρα του. Όσον αφορά τη Συνέλευση, η εκτίμησή μας είναι ότι ήταν μια επιτυχημένη Συνέλευση. Μια Συνέλευση που, στις ιστορικές συνθήκες που ζούμε, έχει ιδιαίτερη σημασία. Αποτελεί επιτυχία για όλες τις οργανώσεις, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή εμπειριών και τις συζητήσεις, από τις οποίες είμαι βέβαιος ότι όλοι βγήκαμε εμπλουτισμένοι. Ήταν επίσης μια επιτυχία διότι εγκρίθηκαν τα έγγραφα της Γενικής Συνέλευσης, τα οποία παραμένουν πιστά στον συνενωτικό και αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της ΠΟΔΝ, όπως ορίζεται στο καταστατικό της.

Όσον αφορά τις κύριες αποφάσεις που ελήφθησαν κατά τη Γενική Συνέλευση, πιστεύω ότι είναι δύο. Πρώτον, τα έγγραφα που εγκρίθηκαν, τα οποία αποτελούν τη βάση για το έργο που πρέπει να αναπτύξουμε τα επόμενα χρόνια - όχι μόνο η Πολιτική Διακήρυξη, αλλά και Ψηφίσματα αλληλεγγύης, ιδίως προς την Παλαιστίνη και την Κούβα. Δεύτερον, η απόφαση που έλαβε η Γενική Συνέλευση να αναθέσει στο Αρχηγείο της Ομοσπονδίας το καθήκον να επισκεφθεί τη Βενεζουέλα για να αξιολογήσει τις υλικοτεχνικές, οικονομικές και πολιτικές συνθήκες για τη διοργάνωση του επόμενου Παγκόσμιου Φεστιβάλ Νεολαίας και Φοιτητών. Επομένως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μεταξύ των προτεραιοτήτων την νεοεκλεγμένη ηγεσία είναι η διοργάνωση του επόμενου Παγκόσμιου Φεστιβάλ, όχι μόνο για οικονομικούς λόγους, αλλά κυρίως για πολιτικούς λόγους, καθώς επίσης και η διεξαγωγή εκστρατειών αλληλεγγύης, περιφερειακών συναντήσεων και η αποκατάσταση των σχέσεων με οργανισμούς του ΟΗΕ, για παράδειγμα.

Πώς αντιλαμβάνεστε το ρόλο της ΠΟΔΝ στο διεθνές αντιιμπεριαλιστικό κίνημα αλλά και στους αγώνες της νεολαίας σε κάθε χώρα;

Η Ομοσπονδία διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στην ανάπτυξη του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα σε παγκόσμιο επίπεδο. Αποτελούμενη από επαναστατικές και προοδευτικές οργανώσεις, συγκεντρώνει εκατομμύρια νέους και νέες σε όλο τον κόσμο στον αγώνα για το δικαίωμα στη παιδεία, την εργασία με δικαιώματα, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, τα βασικά δικαιώματα όπως η πρόσβαση σε υγιεινή ή το πόσιμο νερό, με στόχο την οικοδόμηση ενός πιο δίκαιου κόσμου, ενός κόσμου Διάρκους Ειρήνης, όπως δηλώνει το σύνθημα της Ομοσπονδίας.

Κάθε οργάνωση και μέλος αναπτύσσει τον αγώνα της στη δική της χώρα, επειδή κάθε πραγματικότητα και κάθε συγκεκριμένο πρόβλημα έχει τη δική του αντανάκλαση και τη δική του λύση, βάσει των ιδιαίτερων συνθηκών της κάθε χώρας. Ο ρόλος της Ομοσπονδίας εδώ είναι κυρίως να διασφαλίσει ότι οι οργανώσεις μπορούν να ενώσουν τις προσπάθειές τους, παρά τις διαφορές που υπάρχουν και που πρέπει να γίνονται σεβαστές, για την επίτευξη κοινών στόχων. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να μεγεθύνουμε τις διαφορές μας για σκοπούς σεκταρισμού ή να επιδιώκουμε την ιδεολογική ομογένεια της

Ομοσπονδίας. Ο ρόλος μας είναι να εξετάζουμε τα υπάρχοντα προβλήματα, να καταδεικνύουμε τον κοινό εχθρό, να ορίζουμε τους κοινούς στόχους μας και να αναπτύσσουμε τη στρατηγική μας για την επίτευξη αυτών των στόχων. Και είμαι βέβαιος ότι αυτό είναι που κάνουμε, όπως απέδειξε και η Γενική μας Συνέλευση.

Ποιες είναι οι θέσεις της ΠΟΔΝ και ποιες είναι οι δράσεις που αναλαμβάνει σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το παγκόσμιο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα νεολαίας, την κλιμάκωση των στρατιωτικών συγκρούσεων και των πολέμων, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τη συνεχιζόμενη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, αλλά και στην Ευρώπη, στην Ουκρανία και σε άλλα μέρη του κόσμου;

Τις τελευταίες εβδομάδες, η Ομοσπονδία εξέδωσε μια σειρά δηλώσεων και ανακοινώσεων σχετικά με την κατάσταση στη Μέση Ανατολή, την οποία θεωρούμε βαθιά λυπηρή, και μπορώ ήδη να πω ότι είμαστε αποφασισμένοι να βρούμε λύσεις για να αποτρέψουμε την περαιτέρω κλιμάκωση της κατάστασης στην περιοχή. Αυτό που κάνουν το Ισραήλ, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες, με την υποστήριξη άλλων κρατών της περιοχής, είναι ξακάθαρα γενοκτονία, η οποία αφέιλει να καταδικάζεται, αλλά περισσότερο από καταδίκη, οφείλει επίσης να καταπολεμηθεί, ιδίως μέσω της έμπρακτης διεθνιστικής αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό. Αυτό περιλαμβάνει την απαίτηση για άμεση κατάπαυση του πυρός, το άνοιγμα ανθρωπιστικών διαδρόμων και την αναγνώριση των εθνικών δικαιωμάτων του παλαιστινιακού λαού.

Όσον αφορά την κατάσταση στην Ουκρανία, παραμένει ανησυχητική, καθώς τόσο ο ρωσικός όσο και ο ουκρανικός λαός συνεχίζουν να υποφέρουν από τον πόλεμο και τον μιλιταρισμό. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι αυτή η σύγκρουση δεν ξεκίνησε το 2022, αλλά το 2014, με τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ να διαδραματίζουν για άλλη μια φορά κεντρικό ρόλο στην εξέλιξη και την κλιμάκωση της σύγκρουσης. Επομένως, εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας προς αυτούς τους λαούς, και ιδιαίτερα προς τους αδελφούς Κονονόβιτς, οι οποίοι είναι μέλη μιας οργάνωσης μέλους της Ομοσπονδίας.

Ποια είναι η σημασία που αποδίδετε στην εκλογή της οργάνωσης σας, της Κομμουνιστικής Νεολαίας Πορτογαλίας - JCP, στην προεδρία της ΠΟΔΝ;

Πράγματι, για την Κομμουνιστική Νεολαία Πορτογαλίας - JCP, η εκλογή μας στην προεδρία της Ομοσπονδίας είναι πολύ σημαντική. Όχι για λόγους κύρους, αλλά επειδή πιστέψαμε ότι, δεδομένης της τρέχουσας διεθνούς κατάστασης, η οργάνωσή μας, που πάντα ήταν προσηλωμένη στις αξίες και τις αρχές της Ομοσπονδίας, θα μπορούσε να κάνει κάτι περισσότερο εντός του Διεθνούς αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Και αυτό το «κάτι περισσότερο» ήταν να αναλάβουμε την προεδρία της Ομοσπονδίας, κάτι που πιστεύουμε ότι αποτελεί πολύτιμη συμβολή στην οικοδόμηση ενός ενωμένου διεθνούς μετώπου αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και για παγκόσμια ειρήνη. Καθ' όλη τη ιστορική πορεία της συμμετοχής της JCP στην Ομοσπονδία, πάντα επιδιώκαμε να συμβάλλουμε με διάφορους τρόπους, είτε ως Συντονιστές της Περιφέρειας μας, είτε ακόμη και αναλαμβάνοντας δύο συνεχόμενες θητείες στην προεδρία ξανά στο παρελθόν.

Επομένως, αποφασίσαμε να προχωρήσουμε, με στόχο να γίνουμε μια ακόμη Οργάνωση που συμβάλλει στην ενδυνάμωση της Ομοσπονδίας και στον αγώνα των λαών όλου του κόσμου. Την ίδια στιγμή κατανοούμε ότι συλλογικά θα αντιμετωπίσουμε τους αγώνες που έρχονται.

Πρόσφατα συμμετείχατε στο 37ο Φεστιβάλ του ΕΔΟΝ. Πώς ήταν αυτή η εμπειρία;

Όσον αφορά την εμπειρία μου στο φεστιβάλ σας, πρέπει να πω ότι ήταν η πρώτη φορά που συμμετείχα προσωπικά και είμαι πραγματικά εντυπωσιασμένος. Η κινητοποίηση του λαού, ειδικά των νέων, η οργανωτική ικανότητα και το γεγονός ότι το φεστιβάλ διοργανώνεται από εκατοντάδες νέους, πολλοί από τους οποίους είναι μαθητές λυκείου, είναι πραγματικά εντυπωσιακά δεδομένα. Οι πολιτικές, πολιτιστικές και αθλητικές πτυχές είναι απολύτως απαραίτητες και πιστεύω ότι το φεστιβάλ σας αντικατοπτρίζει τον τρόπο με τον οποίο θέλετε να χτίσετε τη χώρα σας: μια πιο αλληλέγγυα, πιο δίκαιη χώρα, με διασφαλισμένα δικαιώματα για όλους εργαζόμενοι και σπουδάζουν εκεί.

Τέλος, θα θέλαμε να ακούσουμε το μήνυμά του Προέδρου της ΠΟΔΝ προς τους αγωνιζόμενους νέους της Κύπρου και προς την ΕΔΟΝ.

Το μήνυμά μου προς τον λαό και τη νεολαία της Κύπρου είναι πάνω απ' όλα ένα μήνυμα δύναμης, ελπίδας και θάρρους. Γιατί γνωρίζουμε ότι ζούμε σε περίπλοκες και δύσκολες εποχές, όπου γίνονται προσπάθειες να αποκοπούν τα δικαιώματα και τα όνειρα των νέων σε όλο τον κόσμο και συγκεκριμένα στην Κύπρο. Το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στον αθλητισμό, στον ελεύθερο χρόνο, στην εργασία με δικαιώματα και στην περίπτωση σας, το δικαίωμα να οικοδομήσετε τη πατρίδα που επιθυμείτε. Οι καιροί είναι δύσκολοι, αλλά είμαι βέβαιος ότι με τη δύναμη και την αποφασιστικότητα της κυπριακής νεολαίας, θα επιτύχετε τους στόχους και τα όνειρά σας.

Γραφείο Διεθνών Σχέσεων ΕΔΟΝ

Ιστορία του Παιδικού Κινήματος ΕΔΟΝόπουλων

Εξήντα πέντε χρόνια γεμάτα αξέχαστες στιγμές, αμέτρητους αγώνες και παιδικά χαμόγελα. Από το 1960 μέχρι σήμερα, το Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων αποτελεί σημείο αναφοράς για τη ζωή χιλιάδων παιδιών στην Κύπρο. Μια αγκαλιά που μεγάλωσε γενιές• ένα σχολείο ζωής που συνεχίζει να εμπνέει και να διαμορφώνει χαρακτήρες. Από την ίδρυση της Οργάνωσής μας, το παιδί είχε καθοριστικό ρόλο, αφού βρίσκονταν στο επίκεντρο της δράσης της.

Ένα από τα πρώτα αιτήματα της Κομμουνιστικής Νεολαίας Κύπρου (ΚΝΚ) αφορούσε τον τερματισμό της εκμετάλλευσης των παιδιών μέσω της παιδικής εργασίας. Στη συνέχεια, η Ανορθωτική Οργάνωση Νεολαίας (ΑΟΝ), μέσα από δύσκολες συνθήκες, αντιδραστικές προκαταλήψεις και τον κατατρεγμό από τους Βρετανούς, κατόρθωσε με την ίδρυσή της να δημιουργήσει το πρώτο παιδικό κίνημα στην Κύπρο, τα «Αετόπουλα». Για πρώτη φορά, τα «Αετόπουλα» καθιέρωσαν στην Κύπρο τον εορτασμό της 1ης Ιουνίου. Βασισμένη σε αυτή την πρωτοβουλία, η δράση τους, στις τότε δύσκολες εποχές, είχε μορφωτικό, ψυχαγωγικό και αθλητικό χαρακτήρα, προσφέροντας στα παιδιά διαλέξεις, εκδρομές και ποικίλες δραστηριότητες. Έτσι, παρόλες τις δυσκολίες και την παρανομία, με τα Αετόπουλα μπήκε το πρώτο λιθαράκι στο προοδευτικό παιδικό κίνημα και ξεκίνησε μια παράδοση που θα συνεχιζόταν από την διάδοχη οργάνωση της ΑΟΝ, την ΕΔΟΝ.

Ταυτόχρονα, αναπτύσσεται μια μεγάλη δράση στους τομείς του αθλητισμού, αλλά και διοργανώνονται δραστηριότητες όπως εκδρομές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Τα παιδιά περνούν από μια σειρά διαλέξεων και απλών μαθημάτων για το κίνημά. Το παιδικό κίνημα επίσης είχε από νωρίς διεθνή δράση, αναπτύσσοντας σχέσεις με αδελφές κομμουνιστικές οργανώσεις Πιονέρων και συμμετέχοντας ενεργά στην CIMEA. Από τη δεκαετία του 1960, δεκάδες παιδιά από την Κύπρο συμμετείχαν σε διεθνείς κατασκηνώσεις σε σοσιαλιστικές χώρες, ενισχύοντας τα διεθνιστικά τους αισθήματα και διευρύνοντας τους ορίζοντές τους.

Η κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, το 1963, εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας με τον κ. Σπυριδάκη, απαγορεύει τη συμμετοχή μαθητών σε οργανωμένα σύνολα που δεν είναι εγκεκριμένα από το υπουργείο. Το παιδικό κίνημα ΕΔΟΝόπουλων σταματά την λειτουργία του γιατί δεν συνέφερε σε κάποιους να διαπαιδαγωγούνται τα παιδιά με τις αρχές της δημοκρατικής νεολαίας. Οι δάσκαλοι στα σχολεία τιμωρούσαν τα παιδιά που ανήκαν στο παιδικό κίνημα της ΕΔΟΝ. Οι τιμωρίες αυτές δεν κατάφεραν να κρατήσουν τα παιδιά μακριά από τα παιδικά κινήματα της ΕΔΟΝ και αυτό γιατί μέσα από την δράση τους όχι μόνο μάθαιναν αλλά και πάλευαν για καλύτερη μόρφωση, για την υγεία, την αναψυχή.

Μερικά παραδείγματα από τη δράση των ΕΔΟΝόπουλων:

- Τα ΕΔΟΝόπουλα είχαν μια τακτική μέρα της εβδομάδας κατά την οποία μαζεύονταν και συζητούσαν.
- Πλούσια δράση αναπτυσσόταν επίσης στο καλλιτεχνικό και αθλητικό τομέα και κατά καιρούς οργάνωναν ομαδικά παιχνίδια, κατασκηνώσεις, εκδρομές, μαθήματα πρώτων βοηθειών. Φρόντιζαν για την καθαριότητα της κοινότητας τους και ενδιαφέρονταν για όσα είχαν σχέση με την πρόοδο της κοινότητας ή της συνοικίας τους.
- Τα ΕΔΟΝόπουλα ανέπτυξαν τη φιλία με άλλα παιδιά ανεξάρτητα αν ήταν από την Ε/Κ ή Τ/Κ ή Αρμένικη κοινότητα. Επίσης αλληλογραφούσαν με παιδιά άλλων χωρών, ανταλλάζαν δώρα, μάθαιναν την ιστορία του τόπου τους και τον τρόπο ζωής τους.

• Για την καλύτερη δουλειά του παιδικού κινήματος, τα ΕΔΟΝόπουλα εξασφάλιζαν όπου ήταν δυνατό δική τους λέσχη, δημιουργούσαν δικά τους ταμεία, έστηναν τις δικές τους φιλαρμονικές, είχαν τις δικές τους αθλητικές ομάδες.

• Η κάθε ομάδα ΕΔΟΝοπούλων είχε την δική της ονομασία και την δική της σημαία με το έμβλημα του κινήματος των ΕΔΟΝόπουλων. Τα κάθε ΕΔΟΝόπουλο είχε τη δική του στολή.

Αυτή ήταν η δράση του τότε παιδικού κινήματος, μέχρι που το Υπ. Παιδείας απαγόρευσε την ύπαρξή του.

Μετά το 1973, ξαναδημιουργήθηκε το Κεντρικό Γραφείο ΕΔΟΝόπουλων και ξεκίνησαν προσπάθειες για την επαναδραστηριοποίησή του μέσα από μια σειρά οργανωμένων εκδηλώσεων. Η πρώτη σημαντική και οργανωμένη δράση ήταν η προγραμματισμένη παγκύπρια παιδική κατασκήνωση σε συνεργασία με την εργατική νεολαία της ΠΕΟ. Την ημέρα που θα άνοιγε η κατασκήνωση συνέβησαν το φασιστικό πραξικόπημα και στη συνέχεια, η τουρκική εισβολή.

Μπροστά στις συνέπειες του πραξικοπήματος και του πολέμου, η Οργάνωσή μας βρέθηκε πρώτη κοντά στα προσφυγόπουλα, προσφέροντας στήριξη και φροντίδα. Το 1974, προκήρυξε εκστρατεία για «το τρικό του παιδιού», που είχε εξαιρετικά αποτελέσματα και ενίσχυσε τη διεθνή αλληλεγγύη, καθώς οι παιδικές οργανώσεις της Σοβιετικής Ένωσης έστειλαν γραφική ύλη για τα παιδιά της Κύπρου. Ουσιαστικά, τα τοπικά κινήματα ΕΔΟΝόπουλων επαναδραστηριοποιήθηκαν πλήρως το 1983. Μέσα από κατασκηνώσεις, φεστιβάλ, εκδρομές, διαγωνισμούς και τις εβδομαδιαίες συναντήσεις, τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να αγαπήσουν την ειρήνη, τη δημοκρατία και την αλληλεγγύη.

Από το 1987, τα παιδιά απέκτησαν ενεργό λόγο μέσα από τις συνδιασκέψεις τους, ενώ μεταξύ 1988 και 1992 κυκλοφόρησε το περιοδικό «Ξυπνητήρι», το οποίο επανεκδόθηκε το 2020. Παράλληλα, ανέπτυξαν κοινωφελή δράση, όπως η εκστρατεία για την ειρήνη το 1985 και τα ετήσια Κάλαντα Αλληλεγγύης, προσφέροντας βοήθεια σε παιδιά από χώρες όπως η Παλαιστίνη, η Συρία και η Κολομβία.

Ο δεκάλογος των ΕΔΟΝόπουλων, που τα ίδια τα παιδιά έχουν διαμορφώσει για το Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων, δεν μπορεί παρά να τα λέει όλα:

1. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα αγαπούμε την πατρίδα μας και το λαό μας και θέλουμε να ζούμε, Ε/Κ και Τ/Κ αδελφωμένοι, σε μια πατρίδα λεύτερη, χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις.
2. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα αγαπούμε την ελευθερία, τη δημοκρατία και την κοινωνική δικαιοσύνη και παλεύουμε για αυτές.
3. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα παλεύουμε ενάντια στην αδικία, το φασισμό, το σωβινισμό και τον πόλεμο.
4. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα είμαστε φίλοι μεταξύ μας και με τα παιδιά όλου του κόσμου και συμπαραστεκόμαστε στους αγώνες τους.
5. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα σεβόμαστε το μόχθο των γονιών μας, τον ιδρώτα του εργάτη.
6. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα θέλουμε να γίνουμε άνθρωποι υπεύθυνοι και δημιουργικοί, χρήσιμοι σε όλους.
7. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα θέλουμε να μαθαίνουμε καλύτερα. Θέλουμε όλα τα παιδιά να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες για μάθηση.
8. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα θέλουμε να γνωρίζουμε την τέχνη και τον πολιτισμό του τόπου μας και όλου του κόσμου.
9. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα προσπαθούμε να βελτιώσουμε τους εαυτούς μας και τους άλλους.
10. Εμείς τα ΕΔΟΝόπουλα είμαστε περήφανοι για την Οργάνωσή μας την ΕΔΟΝ. Με παράδειγμα τους ήρωές μας αγωνιζόμαστε για να γίνουμε άξιοι ΕΔΟΝίτες και ΕΔΟΝίτισσες.

Σήμερα, οι στόχοι παραμένουν στέρεοι, υπενθυμίζοντάς μας καθημερινά ότι η πάλη για ειρήνη, δημοκρατία, πρόοδο, δικαιοσύνη και διεθνιστική αλληλεγγύη δεν θα σβήσει ποτέ. Σημαντικός στόχος μας είναι η συμμετοχή των ΕΔΟΝόπουλων στον αγώνα του λαού μας για την ελευθερία της πατρίδας.

Στις δύσκολες σημερινές συνθήκες, όπου τα παιδιά βιώνουν την πίεση ενός συστήματος που εμπορευματοποιεί ακόμη και τις πιο βασικές τους ανάγκες μόρφωσης, δημιουργία και ψυχαγωγία, ο ρόλος του κινήματος ΕΔΟΝόπουλων γίνεται ακόμα πιο κρίσιμος. Προσφέρει στα παιδιά βήμα έκφρασης, διεκδίκησης και δημιουργίας. Σε έναν κόσμο κυριαρχούμενο από ατομικισμό και ωφελιμιστικές προσεγγίσεις, τους δίνει την εμπειρία της συλλογικής δουλειάς, του εθελοντισμού και της ανιδιοτέλειας.

Το παιδικό κίνημα λειτουργεί εβδομαδιαία με τοπικά κινήματα σε κοινότητες και χωριά όλων των επαρχιών. Τα παιδιά έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν σε πλήθος εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων του κινήματος, όπως εκδρομές, κατασκηνώσεις, Κάλαντα Αλληλεγγύης, επιμορφωτικά παιχνίδια, πάρτυ, διαγωνισμούς, κυνήγι θησαυρού, δένδροφυτεύσεις, θεατρικές παραστάσεις, ανθεστήρια, καρναβάλια, φεστιβάλ παιδιού και πολλά ακόμη. Παράλληλα, έχουν θεσμοθετηθεί η Παγκύπρια Εκδρομή και το Παγκύπριο Κυνήγι Κρυμμένου Θησαυρού.

Το Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων στοχεύει στη διαμόρφωση ατόμων με πολύπλευρη προσωπικότητα, ατόμων που αμφισβητούν, διεκδικούν και δεν συμβιβάζονται. Η δραστηριότητά του αναπτύσσει τη δράση των ίδιων των παιδιών, τα οποία λειτουργούν δημοκρατικά ως ισότιμα μέλη στις ομάδες τους, μαθαίνοντας να συζητούν, να προβληματίζονται και να συμμετέχουν.

Το Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων συνεχίζει να εμπνέει και να διαπαιδαγωγεί γενιές παιδιών, παραμένοντας φάρος αγώνα, δημιουργικότητας και αλληλεγγύης για μια κοινωνία δίκαιη, ειρηνική και ανθρώπινη!

•Κεντρικό Γραφείο
ΕΔΟΝόπουλων

Ο ύμνος των ΕΔΟΝόπουλων

Είμαστε ΕΔΟΝόπουλα
Μ' ατρόμητη καρδιά
Χαρούμενα Κυπριόπουλα
Και του λαού παιδιά

Μικρός ατρόμητος στρατός
Στο πλάι της ΕΔΟΝ
Περνώντας λέει καμαρωτός
Είμαστε εμείς εδώ.

Στον αγώνα ριχτήκαμε κι' εμείς
Και γίναμε της λευτεριάς
Φρουροί και της τιμής.

Θ' ανοίξουμε νέα σχολειά
Με μια νέα πνοή
Τραγούδι θα 'ναι η δουλειά
Και γέλιο η ζωή.

Είμαστε ΕΔΟΝόπουλα
Μ' ατρόμητη καρδιά

Σύνθημα

Τον πόλεμο δε θέλουμε,
τον φασισμό μισούμε.
Είμαστε ΕΔΟΝόπουλα
γι' αυτό πρωτοπορούμε.

Πρωτοπόροι, πρωτοπόροι
Πρώτοι, πρώτοι,
πάντα πρώτοι!!!

Πρώτοι στο παιχνίδι,
πρώτοι στη δουλειά.
Πρώτοι στον αγώνα
για τη λευτεριά

Μουσική

Μίλτος Πασχαλίδης – 30 χρόνια τραγούδια

Χρόνια πλούσια, γεμάτα σημαντικές συνεργασίες, αξέχαστες γνωριμίες που εξελίχθηκαν σε φιλίες ζωής, άπειρες ζωντανές εμφανίσεις, βιβλία, μουσική για θέατρο αλλά κυρίως τραγούδια. Τριάντα χρόνια τραγούδια λοιπόν με τον Μίλτο και κυρίως όσους αγάπησαν αυτά τα τραγούδια, συντρόφευσαν τις στιγμές τους και έγιναν δικά τους! Φέτος, ο αγαπημένος Μίλτος Πασχαλίδης κλείνει τριάντα χρόνια προσωπικής δισκογραφίας και τα γιορτάζει μαζί με τη συμπλήρωση μισού αιώνα ζωής και δράσης της Προοδευτικής Κίνησης Φοιτητών.

Πότε: 11 Σεπτεμβρίου 2025, 21:00

Που: Πανεπιστημιούπολη, Πανεπιστήμιο Κύπρου – ΚΚΔ07

Είσοδος: 22 ευρώ προπώληση / 28 ευρώ στην είσοδο.

Πότε: 12 Σεπτεμβρίου 2025, 21:00

Που: Πατίτσιο Αμφιθέατρο Λάρνακας

Είσοδος: Από 25 ευρώ

Νατάσα Μποφίλιου – Κάτι Καίγεται 2

Ο δεύτερος και ανανεωμένος κύκλος των πολύ επιτυχημένων παραστάσεων της Νατάσας Μποφίλιου, του Θέμη Καραμουρατίδη και του Γεράσιμου Ευαγγελάτου, ύστερα από έναν συναρπαστικό sold out χειμώνα επιστρέφει στην Κύπρο

Πότε: 17 Σεπτεμβρίου 2025, 21:00

Που: Πατίτσιο Αμφιθέατρο Λάρνακας

Είσοδος: Από 25 ευρώ

Η Κύπρος τιμά τον Μίκη Θεοδωράκη

100 χρόνια από τη γέννηση του εμβληματικού συνθέτη και αγωνιστή, του οποίου το έργο ξεπέρασε τα σύνορα της Ελλάδας, αγγίζοντας εκατομμύρια ανθρώπους σε όλον τον κόσμο. Μια μουσική παρακαταθήκη που έγινε φωνή αντίστασης, ελπίδας και αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο. Χαιρετισμός: Στέφανος Στεφάνου, Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ

Πότε: 24 Σεπτεμβρίου 2025, 20:30

Που: Δημοτικό Κηποθέατρο Λεμεσού

Είσοδος: 10 ευρώ

Χορός

Zorba the Greek Ballet

Για πρώτη φορά στη χιλιετία, το παγκοσμίου φήμης μπαλέτο Zorba the Greek ζωντανεύει στην Κύπρο σε μια εντυπωσιακή υπαίθρια παραγωγή στο θρυλικό Κάστρο της Πάφου — με ζωντανή συμφωνική ορχήστρα, πλήρη χορωδία και διεθνείς αστέρες του μπαλέτου.

Πότε: 26-27 Σεπτεμβρίου 2025

Που: Μεσαιωνικό Κάστρο Πάφου

Εισιτήρια: soldoutticketbox.com

Θέατρο

Το Γάλα

Το συγκλονιστικό θεατρικό έργο «Το Γάλα» του Βασίλη Κατσικονούρη, ανεβαίνει από το Θέατρο Λέξη σε σκηνοθεσία Μαρίας Βρόντη και παραγωγή Γιώργου Τσιάκκα. Μια δυνατή ιστορία που εξερευνά τα όρια της αγάπης και της θυσίας αγγίζοντας τις πιο ευαίσθητες χορδές της ανθρώπινης ύπαρξης.

Πότε: Πέμπτη, Παρασκευή και Κυριακή, 25-28 Σεπτεμβρίου 2025

Που: Θέατρο Δέντρο

Είσοδος: 22 ευρώ

Ιφιγένεια εν Ταύροις

Η Ιφιγένεια, κόρη του Αγαμέμνονα, σώζεται από τη θεά Άρτεμη την τελευταία στιγμή πριν θυσιαστεί στην Αυλίδα και μεταφέρεται στην Ταυρίδα, μια μακρινή και βάρβαρη χώρα, όπου γίνεται ιέρεια του ναού της θεάς. Εκεί, υπεύθυνη για τον εξαγισμό και τη θυσία των ξένων που φτάνουν στην ακτή, συναντά τον αδελφό της, Ορέστη, τον οποίο δεν αναγνωρίζει αρχικά, και ο οποίος σκοπεύει να κλέψει το άγαλμα της θεάς. Η Ιφιγένεια εν Ταύροις δεν είναι μόνο ένας αρχαίος μύθος, αλλά μια επίκαιρη ιστορία επιβίωσης, ένας βαθύς στοχασμός πάνω στον εξαναγκασμό, την εξορία, τη μνήμη και τη συγγένεια.

Πότε: Πέμπτη, 25 Σεπτεμβρίου 2025, 21:00

Που: Πατίτσιο Αμφιθέατρο Λάρνακας

Είσοδος: 15 ευρώ (κανονικό), 12 ευρώ (μειωμένο)

Δασμοί: Η Επιτροπή υποκύπτει στον Τραμπ

Σχετικά με τη συμφωνία στη δασμολογική διαμάχη μεταξύ ΕΕ και Ντόναλντ Τραμπ, ο Μάρτιν Σίρντεουαν, συμπρόεδρος της Αριστεράς, δήλωσε:

«Ενώ ο Τραμπ θα συνεχίσει να κερδίζει δισεκατομμύρια δολάρια περισσότερα με αυτήν τη συμφωνία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέτει σε κίνδυνο χιλιάδες θέσεις εργασίας στην Ευρώπη υποκύπτοντας στις απαιτήσεις των ΗΠΑ».

«Όσοι αντιμετωπίζουν έναν νταή με υπομονή, μπορούν μόνο να χάσουν στο τέλος. Αυτή η συμφωνία είναι ντροπή για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ένα χαστούκι στο πρόσωπο όλων των κατοίκων της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

«Ακόμα και πριν από τις καλοκαιρινές διακοπές, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής στην Επιτροπή Εμπορίου ήταν γεμάτοι αισιοδοξία. Διαβεβαίωσαν τους βουλευτές ότι ένας βασικός δασμός 10% δεν θα γινόταν ποτέ αποδεκτός. Τέτοιοι βασικοί δασμοί είναι παράνομοι και η Ευρωπαϊκή Ένωση τους καθιστά νόμιμους με αυτήν τη συμφωνία. Ωραία πάει η δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα διεθνές εμπορικό σύστημα βασισμένο σε κανόνες».

«Αναμένω από την κα von der Leyen και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλουν συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς θα προστατεύονται πλέον οι θέσεις εργασίας στην ΕΕ. Η Αριστερά απαιτεί μαζικές επενδύσεις σε μια ενεργή βιομηχανική πολιτική που να διασφαλίζει θέσεις εργασίας και να εγγυάται καλύτερους μισθούς.»

Αλλάξτε το Σύστημα, όχι το κλίμα!

Η κλιματική κρίση είναι το άμεσο αποτέλεσμα ενός οικονομικού και πολιτικού συστήματος που δίνει προτεραιότητα στο κέρδος, έναντι των ανθρώπων και του πλανήτη.

Η κλιματική κρίση δεν θα λυθεί με μικρές τροποποιήσεις ή με το «πράσινο ξέπλυμα». Πρέπει να αναθεωρήσουμε τα συστήματα που επιτρέπουν την καταστροφή του περιβάλλοντος: τον καπιταλισμό, την αποικιοκρατία και την εκμετάλλευση.

Δεν αρκεί να στραφούμε σε καθαρότερη ενέργεια αφήνοντας τις ίδιες επιβλαβείς δομές στη θέση τους. Η πραγματική αλλαγή απαιτεί την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών της κρίσης.

Ας αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα.

Δύναμη στην Ενότητα Δύναμη στην Αντίσταση!

Ενώ ο φασισμός προχωρά ύπουλα, δεν είναι την ακροδεξιά που στοχεύουν τα κράτη, αλλά αυτούς που του αντιστέκονται.

Σε μια εποχή που η ακροδεξιά ανεβαίνει, τα ανθρώπινα δικαιώματα δέχονται επίθεση και το λεγόμενο «κέντρο» παραμένει συνένοχο μέσω της σιωπής• εμείς επιλέγουμε την αντίσταση.

Από τους δρόμους μέχρι το κοινοβούλιο, σε κάθε χώρο και σε κάθε αγώνα, στεκόμαστε ενωμένοι ενάντια στον φασισμό.

Επειδή η δικαιοσύνη δεν απονέμεται: αγωνίζεσαι γι' αυτήν.

Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε για πάντα αντιφασίστες.

ΠΑΛΑΙΩΜΕΝΗ ΓΙΑ 3 ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΔΡΥΤΙΝΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΒΑΡΕΛΙΑ

Η Zivana LOEL GOLD μας εναρμόστηνεται. Αρωματική και κομψή, η Zivana Gold εκλέγεται πολυτέλεια. Φίνο απόσταγμα παραδοσιακών ποικιλιών σταφυλιών, Συναϊτέρι και Μαύρο, τα οποία επιλέγονται από εμόφορους αμπελώνες του νησιού. Παλαιώνει σε δρυίνα βαρέλια γαλλικού τύπου για 3 χρόνια. Λαμπερό χρυσοει χρώμα, μοναδικά αρώματα και ελαφριά γλυκιά γεύση, κλίνει μέσα της την αγάπη, τα μεράκι και την παράδοση της Κύπρου. Έξοχος συνδυασμός δύναμης, γευστικής πολυτέλειας και φινέτσας. Zivana Gold, απολαύστε ο το ποτήρι με πάγο ή παγωμένη σε σφηνάκι. Αποτελεί ιδανικό δώρο για τις γιορτές!

  @ZivanaLOEL
#ZivanaLOELGold #ZivanaLOEL

potomemetro.org.cy